

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.05.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

Констатује се да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Игор Исаиловић није ту, Ви сте, добро.

- **Адв. Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Горан Фолић, Милан Бирман.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Палибрк Драганом?

Констатује се да нису приступили адв. Горан Петронијевић, Игор Исаиловић и Палибрк Драган, а адв. Милан Бирман ће у наставку поступка мењати браниоца опт. Папић Рамиза, адв. Палибрк Драгана уз сагласност опт. Папић Рамиза.

- **Присутни су и сведоци Милојевић Ратомир, Недељковић Звонко, Нојић Ђуро.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека остане у заседању само сведок Милојевић Ратомир, вас ћемо позвати касније. Ја бих вас молила само да идете у другу просторију која је предвиђена за вас, а Милојевић Ратомир нека приступи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша сведок Милојевић Ратомир.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОЈЕВИЋ РАТОМИРА

Са личним подацима као у претходном поступку, опоменут, упозорен, заклет изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Милојевићу.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Претходно само да Вас питам, пошто сам чула да се Ви не осећате нешто добро?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте, примао сам инекције задњих десетак дана, па ме боле кукови и ево болестан сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да дате исказ?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Исказ могу, али не знам колико ћу морати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да стојите или хоћете да седнете?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, ако бих могао да седим, не би било лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила једну столицу.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јер сам доста исцрпљен, стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте и да положите заклетву, па ћу Вас замолити да прочитате текст заклетве која се налази испред Вас.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Одмах сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још мало, молим Вас, а шта нам је са адвокатом Татомиром Лековићем?

Констатује се да није приступио ни адв.Татомир Лековић.

Констатује се да је приступио адв. Палибрк Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће мењати адвоката?

Адв. Палибрк Драган ће у наставку поступка мењати адв.Татомира Лековића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тим?

Опт. Нишавић Милорад је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, прочитајте.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Милојевићу, сада можете да седнете, е сада ће бити мало проблем око микрофона, ако можете, тако. Интересује нас у време почетка бомбардовања 24. марта 1999. године, где сте били и на којим пословима?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: 24. марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 24. марта када је објављено бомбардовање, тих дана, да ли сте били у Сувој Реци, на којим пословима, шта сте били у то време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: 24. сам био у Сувој Реци ту, ништа конкретно, на никаквом задатку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви резервни полицајац?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни полицајац. Када сте Ви мобилисани, од када сте почели да радите као резервни полицајац? Када сте се вратили на Ваше задатке?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да ли мислите пред почетак рата или уопште, када сам ангажован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да ли мислите пред почетак рата када сам ангажован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у том периоду, нас интересује само овај временски период?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, ништа, ја мислим да је то на ноћ 23., да сам био позван у станицу полиције, али да се нисам одазвао, него тек ујутру 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек ујутру, када би то било?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се јавили у полицијску станицу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који су Вам послови били и задаци?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Тог дана ништа конкретно, значи, био сам ту, у граду, никакав конкретан задатак нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се завршава тај дан, да ли одлазите кући?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава онда, значи то би било 25.?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Е 25. сам био пребачен на путу Призрен-Сува Река, на обезбеђењу пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало? Ко Вас је позвао, када сте дошли, у које време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, у јутарњим часовима, не знам тачно колико је сати било, али сам обавештен да треба да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рано ујутру било или касније?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Шта подразумевате, ја се извињавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете отприлике да кажете када је то било, 25.?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, у преподневним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У преподневним?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: То не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао да дођете у станицу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, ја сам се одазвао сам 25., сам сам дошао у станицу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без позива?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јер сам 24. био позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете, шта Вам говоре, где треба да идете, шта да радите, испричајте нам мало о томе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, не знам тачно, али, овај, да ли је командир или је помоћник командира обавестио ме је да треба да будем пребачен тамо, на путу између Призрена и Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко Вам је рекао?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где тачно сте требали да идете, шта Вам је речено, ко Вас вози? Испричајте нам мало како се то одвијало.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, не знам, знам да сам у оном блиндираном возилу сам био, овај, пребацио ме је возач, стварно не знам који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли, да ли је било још полиције ту, да ли сте још са неким отишли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, тамо је већ била група, постојала је група, значи ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да причате да Вам ја не постављам питања, значи, како се то одвијало, свега чега се сећате? Дошли сте испред полицијске станице?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да. Обавештен сам да треба да будем тамо, сео сам у ово блиндирано возило, пребацили су ме до тог места и не знам шта бих ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некога из полицијске станице?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим, нисам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред полицијске станице, да ли је било полицајаца, да ли је било паркираних возила?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, ко Вас вози?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би могао да Вас вози, да ли сте имали неке возаче, да ли знате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? И где сте тачно били лоцирани?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па место се зове Ћиновце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада где, опишите нам мало, пошто смо овде чули да су у низу били ти положаји, па нам мало објасните, где сте били, на улазу у Ћиновце, где сте, у ком делу, на крају?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Поред пута, поред пута, близу школе у Ћиновцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи, да ли је то на уласку у Ћиновце или?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, село је много вишље горе, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу школе, кажете, поред пута?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је ту примио? Кома сте се јавили? Да ли је ту било полицајаца?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Никоме, било је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете, ту када сте дошли, кога сте затекли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Углавном су били припадници резервног састава. Мислим да је био Анђелко Поповић и стварно не знам, не сећам се других имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелка Поповића се сећате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још некога сећате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Био је неко од браће Гогић, али тачно не знам, не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да се сетите још некога. Колико је било ту полицајаца?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Стварно не знам тачно, могу отприлике онако да Вам кажем, иначе тачан број не знам, али не пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нечега чега се сећате да нам кажете онако поуздано, да се тога сећате и да је тако било у том периоду? Кога затичете, осим Поповић Анђелка, немојте по имену, реците, ако не можете да се сетите кога сте од полицајаца по имену затекли, отприлике, колико је било ту људи на том положају?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Отприлике, кажем, могу да Вам кажем, петнаестак, тако, двадесет највише, тачан број не знам. Можда сам и погрешно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је речено, шта треба ту да радите?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да обезбеђујемо пут, значи, проходност пута, јер су се дешавали напади, значи на санитарска возила и сва кола која су пролазила према Призрену и ово, значи обезбеђење пута, ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте Ви сами дошли, да ли сте питали, зашто сте сами дошли, да ли је претходно отишла група, када је отишла група?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, претходно је група била, али су, пошто нисам био распоређен, распоредили су ме тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу мало, можда сте и узбуђени, мало да Вас подсетим. Код истражног судије сте рекли, Ви сте се одазвали 25., пита Вас судија и Ви кажете да сте се ту као мували по Сувој Реци 25., а 26. сте отишли у Ђиновце?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Вероватно је ту био, наступио проблем око датума, јер сте ми и Ви рекли, ја по датумима нисам тачно то памтио, него по данима, значи да се увече нисам одазвао, сутрадан сам се одазвао, био један дан у граду, а наредни дан отишао на терен, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то би било тако како сте и рекли код истражног судије?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Е сада датуме стварно, немојте ме везивати за то, јер стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви у свему остајете код овог исказа који сте дали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и мало определили да би то можда било пре 12 часова, да сте стигли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте понели храну?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Са собом мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када сте дошли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, знате шта, у ранцу сам увек имао понеку конзерву и ово, ништа, јер смо храну добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били на том положају, колико дуго?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Седам до десет дана, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам до десет дана? Ко Вам је за то време доносио храну, воду, ко је долазио?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Зависи, долазили су, долазио је и помоћник и командир и, значи ко је стигао, доносио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је командир доносио храну, помоћник?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су доносили храну?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Дођу у обилазак са још неким полицајцем и донесе, што да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте још запамтили осим њих да је доносио храну?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мислим да је, шта је био, магационер, економ, Милош, ја мислим да се Милош звао и он нам је доносио и тако. Знате шта, човек дође, донесе, остави, можда не буде дуго ту, а да не будем можда присутан и ово, да видим то, зато не бих знао, можда је још неко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко још?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали, да ли сте имали Ви средства везе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали? Да ли знате, да ли је и на којој удаљености још било Ваших колега, полицајаца?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Било је. Лешански пут ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешански мост?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Лешански мост, да је такав назив тог места био, да је и ту било и да је испод нас била још једна група полицајаца, на неких 200, 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 200, 300 метара, мислите да су то биле три групе, како сте сада рекли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три групе су биле, није било више?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А реците ми, ко је Вама ту био, да кажем, неки вођа, ту где сте Ви били смештени?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Био је један активни полицајац, ја му стварно имена не знам, Бели, не знам, тако по неком надимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би то могао да буде Бели?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Бели и да ли можете да се сетите презиме, активан полицајац?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не да се сетим, него га нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га знали? И како се то одвијало, како сте то обезбеђивали, да ли је то било по неким сменама?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте, стражарило се по сменама и ово, на сву срећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било возила тада док сте Ви били ту, да ли је било неких возила?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ретко, врло ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пролазила возила?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Врло мало, санитарских возила и полицијских, понеко возило, ево, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то време имали прилике да видите неке камионе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Камioane?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ципове? Нисте ни то?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јер, да Вам кажем, мислим, испада сада ко створи слику, био сам на путу, а нисам видео. Пут се не обезбеђује на путу, значи, мора мало да се буде у, овај, са једне и са друге стране пута у унутрашњости, тако да нисам баш пропратио свако возило које је прошло и шта је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, који је Ваш конкретан задатак био, у ком смислу да обезбеђујете, кога сте се плашили, зашто да се обезбеђује?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Зато што је било напада од стране албанских терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало о томе, испричајте нам о томе, зашто?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није се могло слободно отићи до Призрена, тамо нам је била и болница главна и ово, санитет није на пример могао слободно да прође, ето због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких дејстава тада за то време док сте Ви били ту, да ли је било неко пуцање?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било ничега?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није, кажем, на сву срећу, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви можда напуштали тај положај и долазили, рецимо, у Суву Реку?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте били ту? Да ли је неко док сте ви били на том положају, значи не Ви, него било ко од вас напуштао положај?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Да ли је неко накнадно можда долазио?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сте Ви, нисте дошли првог дана, кажете, нисте се јавили, па да ли је можда неко накнадно дошао неког другог, трећег дана?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: У нашој групи ту, не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како, враћате се после за Суву Реку, да ли је тако?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким се враћате, ко Вас вози, ко Вам је рекао да се вратите, причајте нам мало о томе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, дошао је помоћник командира, Ненад Јовановић, значи, сада не знам тачно да ли је неки, превозно средство и не сећам се како је и шта је било, али, покупили смо се сви и сели и дошли за Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одлазите?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, одлазим кући прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте живели у Сувој Реци?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, тамо сам и рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте и рођени?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли затичете нешто необично у Сувој Реци? Значи, били сте одсутни неколико дана, враћате се, да ли сте нешто затекли необично?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Куда ћете необичније када је ратно стање и ово, свачега је било, затичем породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породицу затичете?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке паљевине, да ли сте видели да су неке куће биле запаљене, да су гореле?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није, у том делу где сам живео и ово, то су биле зграде, значи, тако да није било, нити је могло да се види ишта да је запаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу сте Ви становали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Поред Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Дома здравља?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту негде и општина?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Сасвим на другом крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сасвим на другом? Добро, дошли сте кући, да ли су Вам нешто причали Ваши укућани, да ли се нешто догодило у Сувој Реци, да ли Вам је било ко причао нешто?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, причало се о авионима, ништа конкретно, не знам на шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је у то време настрадала породица Бериша, да је било масовно убиство породице Бериша, да ли сте чули за то?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Тек касније сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи касније, када сте чули?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, много касније сам, врло кратко био, овај кући, значи стигао сам само да променим ствари, да се окупам и онда сам на следећи терен исто био отишао. Значи, много сам касније пред полазак, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта пред полазак?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, пред полазак, видео ове паљевине, успут када смо излазили и те ствари, значи, пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када би то било?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од кога сте тада чули, ко Вам је причао?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: А то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци, Ваши укућани, колеге, ко је могао да Вам прича, да ли се сећате, ко Вам је причао о томе и како је дошло до тога да тек тада се прича о томе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, дошло је до тога јер нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви све време нисте били ту?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се задржали у Сувој Реци када сте се вратили из Ћиновца, колико сте се задржали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам Вам, само променио ствари, окупао се и ово и већ сутрадан сам био на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се вратили после опет кући?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ни за то време ништа нисте чули?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте познавали некога из породице Бериша?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте познавали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Познавао сам Агрона Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агрона Беришу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да или је ја мислим генерација исто моја и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је било са њим?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте још некога, да ли можете да се сетите, да ли сте још некога познавали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, да Вам кажем, по лику вероватно јесам, јер сам ту рођен и ово, али по именима стварно, још после оволиког времена, стварно не знам, не могу да се сетим, а по лику вероватно сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да Вам је Агрон генерација био?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се мало интересовали, шта се догодило?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Када би све било нормално, можда бих се интересовао и ово, али то је ратно стање, ту се гледа ко ће како своју главу да сачува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Јашара Беришу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, радио је на пумпи, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је са њим било?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Касније, када сам пребегао овамо, чуо сам да је убијен и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пребегли, тада сте чули?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је убијен?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Абдулаха Ељшанија?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Име ми ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не значи Вам име ништа?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време док сте били уопште у Сувој Реци, да ли сте видели неке колоне, да ли сте видели избеглице?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Кажем Вам, врло сам мало био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Фатић Милован?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на тим положајима?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Он је био овамо код Лешанског моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Лешанског моста?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био са Вама?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није био са мном, кажем, био је код Лешанског моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је овде спомињао Сопински мост, зато сам Вас питала који, да ли је то то?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Можда, да, можда сам ја лоше, јер је ближе Лешану него Сопину, али, вероватно је то исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Сениша Андрејевић?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на тим положајима?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Сениша Андрејевић? Нисам сигуран, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Сенишу Андрејевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Ако није био на Вашем, да ли знате, да ли имате неко сазнање, да ли је био на неком другом положају?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: То је стварно тешко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Бојовић Дејана?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Бојовић Дејана? Помозите ми мало у ком је својству, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате уопште?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да Вам кажем, по лику знам пуно људи, али по именима, то, по правом имену и презимену, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто знате Синишу Андрејевића, да ли знате у то време, које возило је возио, приватно возило?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Синиша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Јанковић Крунислава?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада? Да ли сте га видели?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Са многим мислим да није у мојој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало Вам помињем сва та имена, да ето покушам да Вас подсетим можда да ли је неко био ту са Вама?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да Вам кажем, десет година је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се ничега не сећате очигледно?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим, нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничега се не сећате, не можете да се сетите?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није ничега, ја оно чега се сетим, али не могу нешто што нисам сигуран да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било неких других полицајаца у Сувој Реци, осим полиције Ваше из Суве Реке, да ли је било још неких полицајаца?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, одакле су ти полицајци?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, из Србије, не знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их виђали, где су били лоцирани, како су изгледали, које униформе су носили?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Нормалне полицијске униформе, оне које су се тада носиле, плаве маскирне шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то униформе, плаве, зелене маскирне, опишите нам мало?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Имало је и једних и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једних и других?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте и једне и друге? Где су били смештени?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Чегар 1?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Знам из овог позива сада, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам из тог времена?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог доба Вас питам?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Никада никаквог контакта нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Нишавић Милорад?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишко?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Радник ДБ ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, евентуално, ко је још сачињавао ту Службу државне безбедности?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, остатак је у Призрену био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, знате само њега?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он у то време изгледао? Да ли је носио униформу, да ли је био у цивилу, тада када сте га виђали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам Вам да нисам пуно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за оно време кратко које сте боравили, јер Ви сте одлазили и враћали се, значи за то кратко време, да ли сте га уопште виђали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Нисам, нисам га тада виђао, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га уопште виђали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате браћу Петковић, Петковић Мирослав, Мики и Зоран?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Петковић Мирослав?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мирослав је био, овај, припадник резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио он можда да Вам доноси храну, да ли се сећате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте нечега да се сетите, стално су Вам одговори, могуће, не знам, знате, ипак покушајте мало да се присетите?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Знам, али то је дуг временски период, а питања су, није било ми нешто то значајно тада да памтим такве ствари у онаквим ситуацијама, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Петковић Зоран, шта је био у то време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Е то не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био резервни полицајац?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мислим да није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, до касније, из новина и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из новина?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за надимак Јајце?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за надимак Јајце?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Исто тако из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из новина?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Папић Рамиз?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Полицајац, активни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио да Вам доноси храну, воду?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Могуће, јер је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Могуће да је он доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли уопште можете да се сетите нечега из тог периода, да нам кажете овако са сигурношћу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Оно што претпостављам да Вас интересује, то не могу, јер нисам био ту, значи, да бих нешто потврдио, морам да сам видео, а видео ништа нисам и зато не бих хтео на основу рекла-казала и ово, то мислим да и суду ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте медицински техничар?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у којој школи сте били?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је заменик тужиоца за ратне злочине.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју школу сте похађали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Средњу медицинску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког периода живота познајете Агрона Беришу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Из периода основне школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Основне школе? А где је била та средња медицинска школа?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Средња медицинска је била у Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Призрену? А где сте радили пре?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: У Дому здравља у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Сувој Реци? Да ли је било тамо?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Где је једно време радио и Агрон Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било још чланова породице Бериша у Дому здравља?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: У Дому здравља? Ја не знам чланова породице Бериша, може да се каже да је 1/3 Суве Реке Бериша, а да ли су то све породица и ово, то је већ питање, зато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био директор Дома здравља?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Доктор Бобек Вуксановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада Вас питам, кажете нисте се интересовали за судбину Агрона Берише, јер је свако, кажете, чувао своју главу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи, да сте се распитивали за судбину Агрона Берише да би нешто фалило Вашој глави?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не, не, погрешно сте то схватили. Ратно је стање било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, имам интервенцију. Прво, сведок је рекао да познаје њега, а не да се интересује, друго, немој даље да питамо о човеку који је жив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, да ли сте Ви дали реч?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, приговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Прва ствар, приговарам зато што је сведок рекао само да га познаје и уопште није рекао да се распитивао или да се није распитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А Агрон Бериша, молим Вас, Агрон Бериша је доктор који је жив и који је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коме Ви сада то кажете, судија, мени или адвокату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем уопште свима да је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да познаје Агрона Беришу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И рекао да се није распитивао за судбину Агрона Берише, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време говори да се не сећа ничега и да не зна ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекао је, јер је то било, јер је свако водио рачуна о својој глави, то је рекао и сада ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао је, и ратно стање је било, то је објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам, да ли би се нешто његовој глави десило, да се распитивао за судбину Агрона Берише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да поставите такво питање, да ли би се његовој глави нешто десило, какво је то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је одговорио када сте га Ви питали, да ли се распитивао за судбину Агрона Берише, он нам је то рекао, да се није распитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, али не можете питање, да ли би се десило нешто његовој глави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли би се плашио за свој живот, да се распитао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се плашили за свој живот у то време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам да ли добро схватам шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сада питам, да ли сте се Ви плашили у то време?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За свој живот?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од било кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац поставља такво питање.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Плашио сам се од бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али везано да се распитате за своје познанике, Албанце, Берише и колеге, да ли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ако сам рекао да познајем Агрона, нисам рекао да смо ми толико велики пријатељи, да ћу ја да се распитујем у оном хаосу о његовом здрављу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли сте чули од Бобана Вуксановића шта се десило у Сувој Реци тих дана?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, јер вероватно сте то повезали да сам ја радник Дома здравља и да је он управник, па да од њега чујем. Значи, у то време уопште нисам у Дому здравља био ни ја, нити он, значи нисмо се уопште ни виђали. Он је био у територијалној одбрани, ја сам био у полицији, тако да никаквог контакта са њим нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша кућа, Ваш стан, где Ви живите у Сувој Реци?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Живео сам поред Дома здравља, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред Дома здравља?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25. сте били у Сувој Реци. Ја Вас молим да нам опишете, шта сте радили тог дана, где сте се кретали ако сте се кретали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ово је, обратио бих се судији сада, ово је тај проблем око датума ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам предочила, Ви сте то и код истражног судије рекли да нисте одмах, значи да сте се јавили тек сутрадан.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам један дан био, да ли сам, да ли сам 25. био или 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значим, тада док сте били, док сте били у Сувој Реци, шта сте радили?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ништа конкретно, никакав задатак нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, шта сте тог дана радили, мислим нешто сте радили и када немате задатак, па Вас ја питам, да ли сте спавали, да ли

сте седели, да ли сте шетали, кажете, тумарали сте, то сте рекли, тај израз сте употребили?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи «тумарати», мислим у Вашем жаргону?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Нисам рекао да сам тумарао, значи рекао сам да сам био у граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где у граду?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ујутру сам се, значи, јавио у полицијској станици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када, у колико сати?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам то сада, ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру у 8 или ујутру у 10 или ујутру у 6?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Можда, 8 сати, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кома сте се јавили у полицијској станици?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јавио сам се командиру и помоћнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сами имена реците, молим Вас?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јовановићу и Репановићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта су Вам они рекли?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Ништа, да тог дана будем ту у граду, као што су ми наредног дана рекли да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте онда радили, где сте отишли после тога?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Био сам неко време ту испред станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До колико сати сте били?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До подне, до ручка, пре ручка?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сат, два или више сати или 15 минута?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Можда два сата сам био ту, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се нешто необично десило у Сувој Реци тог 25. у том периоду док сте Ви били око полицијске станице?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је прошла нека војска?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате, значи, можда јесте, можда није?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не значи, тужиоче, можда јесте, можда није, молим Вас, прецизно постављајте питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, прецизно питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако каже не сећам се, значи није ни можда јесте, ни можда није, не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објаснио је, рекао је да није. Да ли знате да је убијен Србин по презимену Лазић неколико дана пре бомбардовања?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Знам, јер сам у то време радио у амбуланти сам био када су га донели мртвога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било, отприлике?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре бомбардовања?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На неколико дана или на месец дана? Слободно Ви питајте када будете добили реч, Ви слободно питајте.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Судија, ја улажем приговор и јуче сам уложио приговор на овако постављена питања, која се уопште не односе на предмет оптужења. Јуче је госпођа Кандић постављала питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно да се не односи, али ја сам дозволила то питање, ја сам дозволила то питање. То је уочи бомбардовања било, питамо уочи бомбардовања, за време бомбардовања, шта се догађало. Ја сам апсолутно такво питање дозволила.

АДВ. МИЛАН БИРАМН: Хоћемо питати онда ко је све настрадао у Сувој Реци у том периоду пре и током бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим Вас, такво питање сам дозволила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ево због чега је то питање и то је госпођа Кандић исто, па ја ћу рећи. Имате притвореника Ељшанија, постоји могућност да је због можда погибије тог Србина било притварања људи који су касније стрељани и сада, има то везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, објаснили сте, а ја сам Вама то питање дозволила и Ви наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било у Сувој Реци после погибије Србина Лазића, неких хапшења, неких убистава?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам Вам да сам у то време радио у Дому здравља, значи нисам био ангажован у полицији и не знам ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате да будете ангажовани у полицији да би знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли сте чули уопште?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели нешто?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули или знате сигурно да није било?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Нисам чуо, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било рањених који су донети у Дом здравља?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Када, у ком периоду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, између убиства Лазића и бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може на таква питања, молим Вас, не можете тако.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да Вам кажем, то би требало протокол болесника да узмем па да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете таква питања постављати.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: На то питање не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је, да ли је на том положају након бомбардовања, када сте отишли да чувате пут, да ли Вам значи нешто име Андрејевић Срђан?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, био је припадник, да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, ја опет приговарам, па све сте то питали и то пет пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте за Срђана, питали сте за Синишу сте питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Андрејевић Срђана сам питала и чак сам питала, пошто знате Андрејевић Срђана, која кола је возио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Синишу сте помињали, Синишу сте помињали, Синишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас Андрејевић Срђан, Бојовић, Андрејевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питали сте прво Андрејевић Синиша и онда Бојовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји неки Андрејевић Синиша?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али то сте га питали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Погрешили сте, нема везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја Вас питам, никакав проблем, Андрејевић Срђан, да ли Вам то нешто значи, да ли је био са Вама на положају?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам не знам, ја мислим да сам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на тог мислили ако сам рекла Андрејевић Синиша, јесте мислили на Андрејевић Срђана?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, да, на тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о њему сте говорили?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, колико је овај Ђиновац удаљен од Суве Реке?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Тачно или отприлике? Тачно не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико отприлике, не знате? Са ким сте Ви становали у Сувој Реци, да ли сте имали супругу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сада није одговорио, каже не зна, колико?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Отприлике десетак километара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Извините, нисам чуо, ја сам мислио да каже да не зна. Са ким сте живели у Сувој Реци тада, да ли сте у стану становали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са ким?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Са својом породицом, женом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Супругом?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, женом и двоје деце.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А они када сте Ви били у Ђиновцу, они су били у Сувој Реци?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, били су у Сувој Реци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су Вам они нешто рекли да се нешто десило? Ви станујете ту близу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није то уопште близу, господине.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа Вам није рекла жена?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не. Они су више времена проводили у подруму због бомбардовања него у стану.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је са Вама био неки полицајац Шабани Рамадан?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо у Ђиновцима?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Борисављевић Трифун?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Борисављевић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Трифун?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не знам стварно, непознат ми је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте знали, пошто сте Ви радили у Дому здравља, знали сте тог Вуксановића, да ли сте знали Мирка Ђорђевића?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мирко Ђорђевић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Зашто мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, да ли га знате или не?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зато што је са Бобаном био.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Није он имао никакве везе са Домом здравља, он је био у територијалној одбрани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте га знали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, знао сам га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, то. Где је био, шта је радио?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Знам да је био у територијалној одбрани, а шта је радио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био командант, да ли је био Бобан, ко је био командант територијалне одбране?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Командант територијалне одбране?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, шеф, начелник, како се зове?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Стварно не знам то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Бобан радио у територијалној одбрани?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Доктор?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Он је био управник Дома здравља.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је радио када је био рат или је био у територијалној одбрани или је био председник општине, шта је био?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: За време рата?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, немојте се ишчуђавати, само шта знате.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Био је у територијалној одбрани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули за неку породицу ромску – Трајковић из Суве Реке, Роме, Трајковићи, момке?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Како име, како сте рекли?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Трајковић?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: А име?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е па има разних, Трајко, не знам, Стефан?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Имало је Трајковића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Богољуб, Роми су били, да ли сте их знали, да ли су становали можда близу Вас?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Имало је између зграда једна мала приземна зграда, имало је Трајковића, ја мислим, да је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ни од њих ништа нисте чули да се нешто десило, нисте их виђали тих дана?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, таман посла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви имате брата?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, имам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Милојевић Небојша Ваш брат?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је он радио, ето то време када сте Ви у граду, па онда мобилисани, шта је он радио?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Свој посао, референт за путне исправе.

НАТАША КАНДИЋ: Он је значи радио у ОУП-у, да ли је тако?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, шта је радио, на ком месту је био, шта је радио за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Радио је свој посао, кажем Вам, референт за путне исправе.

НАТАША КАНДИЋ: Издавао путне исправе за време или?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: То је био његов посао, а што тада то нико није тражио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га виђали за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Врло слабо, кажем Вам, нисам, да нисам био пуно времена у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате да сте га једном, два пута видели?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесте, јесте, био је у некој фотографској радњи доле смештен, знам да је ту био, али, кажем Вам, нисмо нешто пуно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је рекао, шта ради у тој фотографској радњи?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, што?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте мислили, шта ради он у фотографској радњи?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: А што бих имао да мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Знате да је радник СУП-а, сада одједном у фотографској радњи?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, јесте, али је и ратно стање, па је све ненормално у таквим условима.

НАТАША КАНДИЋ: Никада са њим ни касније нисте причали о томе, шта је био његов посао, будући да је некада издавао путне исправе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, његов посао је много био бољи од мог, он је радник ОУП-а био, а био је ту у фотографској радњи, а ја сам као здравствени радник ишао по терену.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, код истражног судије сте навели да сте били у Острозубу, да бисмо боље разумели шта се то догађа читав тај контекст, та ситуација, кажете, био је хаос, шта Ви радите тамо, кажете да сте били у Острозубу, на којим местима сте још били, шта се догађа, да Ви то описујете као хаос?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Када сам то рекао тако као хаос.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте, данас сте рекли, био је хаос.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Када Вам нон-стоп лете авиони изнад главе, када има потенцијално и са земље ко да пуца у Вас, то јесте хаотично стање, да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, ако лете авиони, када Вас шаљу на терен, шта Вам претпостављени кажу, где идете, кажите нам, осим Острозуба, где сте били?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, рекао сам Вам.

НАТАША КАНДИЋ: Па, где?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: У Ћиновцу.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: У Ћиновцима и у Острозубу.

НАТАША КАНДИЋ: И нигде више? У Ћиновцима, сви кажу, нисте се задржали више од десет дана?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се Ви дуже задржали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је колико се задржао.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Рекао сам Вам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, како онда проводите 72 дана, десет дана не знам у Ћиновцима, колико дана у Острозубу?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да?

НАТАША КАНДИЋ: Где сте даље?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: По терену, ја мислим да то.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто нам не кажете, који је тај терен, опишите нам тај хаос, Ви нисте у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто нам је битно? Битно је због тога што Ви кажете да нисте стално у Сувој Реци. Када сте Ви у Сувој Реци, ето покушавамо да видимо, где сте, колико пута сте били на том терену у том периоду? Да ли сте често били?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, ништа, обично је то било обезбеђивање неких, овај, територија и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте истражном судији овако рекли: онда су ме одатле пребацили у место звано Острозуб, то је први пут када сам се тамо обрео. Ни дан данас не знам зашто смо били тамо. Живе душе нигде није било. Провели смо неколико дана.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да и даље стојим иза тога.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, пошто тврди да је био јако мало у Сувој Реци, онда нека нам наведе, зашто оволико сада одуговлачење, Ћиновци, Острозуб, наведите нам даље та насеља, тих терена где се Ви налазите? Зашто гледате господина Јовановића, Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били још на неком терену?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том временском периоду, крајем марта месеца, да ли сте били, почетком априла, да ли сте били, крај априла месеца, да ли сте били негде, још на неком месту, да ли се сећате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо госпођо Кандић да добијемо, видите да не можемо да добијемо одговор, мислим, немојте инсистирати на нечему ако он то тако каже, не знам, не сећам се, можда. Изволите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молио бих да нам сведок каже, када је вожен из Суве Реке на терен овај први у Ћиновце, да ли је поред возача још неко био у колима тим или не, ако се сећа?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, био је командир.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Командир био, Репановић.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Командир Репановић са Вама?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А друго питање, да ли сте тада носили храну и воду када сте Ви одлазили или не, да ли се сећате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мислим да је имало за постојеће, значи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим, нисам Вас разумео?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: За које су већ били тамо, мислим да је била и храна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте Ви носили у тим колима храну?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, мислим да сам приметио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац Слађана Чукарића) Да ли је полиција у то време била организована и да ли је радила и поступала по закону?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, била је организована.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, да ли сте Ви вршили контролу саобраћаја Сува Река-Призрен, тада када сте били на терену? Да ли сте претресали, прегледали возила, да ли Вам је то био задатак?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, јер није имало кога, то су обично били санитети.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, уопште, да ли се прегледао и санитет, да ли сте било кога прегледали?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не, нисам, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, код истражног судије, када Вам је постављено питање са колико људи сте Ви кренули у Ђиновце, Ви сада кажете да знате да је био оптужени Репановић?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био? Ви сте рекли, било их је сигурно тројица, јер један сам није смео ни да се врати?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, значи да је било опасно да се креће тим путем сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пролазиле, да ли сте имали прилике да видите, старешине да иду саме возилом?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Саме возилом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: То не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то? Добро, оптужени изволите питања.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих пар питања за господина Милојевића. Да ли је пре почетка бомбардовања био ангажован као припадник резервног састава на обезбеђењу објекта полицијске станице на звонику цркве?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, нисам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Следеће питање, ти си из Суве Реке, рођен си у Сувој Реци, да ли знаш да је постојала црква и звоник у Сувој Реци?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, знам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли можеш да нам кажеш овде однос висине цркве и звоника, шта је височије?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Мислим да је црква височија, јер знам када је празник био и ово, као мали, ишао сам на тај звоник.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли се сећаш тог дана када си ти отишао у село Ћиновце, кажеш сутрадан да си отишао, да ли се сећаш да сам ја поподне долазио да вас обилазим тамо на терену? Ако се сећаш, а ако не, ништа.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Тог истог дана?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тог истог дана, пошто кажеш, ти си сутрадан отишао, тог истог дана у поподневним сатима?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Стварно се тренутно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, господине Репановићу, он рече да је са Вама пошао?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, он то, ја кажем, ја га питам, ја кажем да га нисам возио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако онда, прокоментаришите.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја хоћу то да прокоментаришем, сигурно да га ја нисам возио, највероватније је направио неку грешку што се тиче тога, ја га питам сада нешто друго и видим да не зна човек, сасвим у реду. Могу даље да наставим са питањима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си ти као припадник резервног састава било када чуо мене као командира полицијске станице да издам неки задатак или наредбу, како хоћеш назови, да се врши убијање цивилног становништва, да се исељава становништво, да се врши пљачка, пљачке и слично томе?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не, никада ништа слично, од никога, не од Вас.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си чуо од колега неко да коментарише тако нешто?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања за сведока. Имам једну примедбу, један коментар, како хоћете схватите. Овде се често спомиње овај случај Лазића. Ја Вас молим да се изврши провера када је убијен Лазић у Сувој Реци, јер мене колико служи сећање, он је убијен крајем 1998. године, не знам, не могу да се сетим,

али знам да је 1998. година. Према томе, да се изврши провера и да се не доводи у везу тај случај са овим случајем и са случајем притвореника малопре што сам чуо господина тужиоца. Ја бих замолио, то може и да се провери, да расчистимо са тиме да не баратамо са дан, два пре бомбардовања, нема везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Репановићу, када смо већ ту и код тога, као командир у Сувој Реци, да ли знате, да ли се сећате да је евентуално неколико дана пре почетка бомбардовања убијен један Србин из села Сопина, радник продавнице аутоделова и резервиста СУП-а?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине судија, управо причам о том лицу, то је Лазић који је био убијен у продавници, тај Лазић убијен 1998. године, крајем 1998. године, септембар, август, не знам тачно, углавном нема везе са 1999. годином и почетком рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим није зла намера, напротив, питање за све овде окривљене и за сведоке. Ми имамо податак да је то било 22. марта 1999. године, да није неки други човек у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има више Лазића?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам, Ви имате податак, али ја кажем, има сигурно извод умрлих, може да се набави, да се утврди тачан датум, немојмо само да кажемо податак, уз сво поштовање тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као командира станице питам, да ли је било неко убиство 22. марта, значи пар дана пре?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се не сећам апсолутно да је било неко убиство пре бомбардовања, пре почетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли имају оптужени још неко питање? Немате више питања? Господине Милојевићу, да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Не, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што имате да изјавите?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви на овој истој адреси?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови сви лични подаци као што су и код истражног судије, ако нам евентуално затребате још?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Да, да, све је исто. Трошкове доласка да ли имате?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Па, имам, долазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.780,00 динара, овде према мојој информацији, повратна аутобуска карта, Лепосавић, да ли је тако?

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Колима сам дошао, нема проблема.

Сведок трошкове тражи.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јер не могу другачије да испоштујем суд.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, господине Милојевићу.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Јесам ли слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете ићи.

СВЕДОК РАТОМИР МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас позвати сведока Недељковић Звонка.

СВЕДОК НЕДЕЉКОВИЋ ЗВОНКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Недељковићу. Ваши лични подаци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Недељковић Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени, које године?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Рођен 08.04.1965. године у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште Ваше које је?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Садашње, у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Подгоричка бр.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или Вашег неког блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нам нисте у обавези да одговарате. По закону дужни сте да положите заклетву, па бих Вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Ја се извињавам, председнице, само пре почетка, да ли Ви имате изјаву коју је дао сведок тужиоцу пред Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Да ли су све три стране изјаве потписане, то ме интересује, јер ми имамо изјаве које су непотписане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам потписану.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Све три стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све три.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше су непотписане? Хоћете паузу да направимо да Вам, укључите микрофон, да ли хоћете паузу?

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, не, хвала, само сам Вас питао и Ви сте ми саопштили, то ми је довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, да не буде касније. Зато вас питам. Од 01.06.2005., господине Ћурђићу јел ту имате изјаву? Од 01.06.2005., јел тако?

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, пошто је већ био један проблем.

Господине Недељковићу, у време од почетка бомбардовања `99. године где сте били, на којим пословима и задацима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Првог дана НАТО бомбардовања кад је почело, ја сам са групом полицајаца и резервиста запосео положај у селу Ђиновци и Топличани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било, пошто знамо да је 24. марта у вечерњим сатима у 20 часова је било објављено бомбардовање, да ли сте тог истог дана били или сте сутрадан или неки други дан ако можете да се сетите?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Тог истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 24.?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: И остали смо на тим положајима негде око 5 дана или 6, сад тачно не могу да се сетим колико, али знам да је толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је одредио, како сте одређени да идете на положај, кад вам је саопштено, причајте нам мало о томе. Ви сте били полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав, активни, резервни?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Активни, активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е испричајте нам кад сте добили тај задатак да идете на положај, ко Вам је издао тај задатак, с ким полазите све, ко вас вози, причајте нам мало о томе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па командир је добили смо значи информацију, значи са групом полицајаца, могу да се сетим да је био самном у групи Аризановић од активних, Поповић Милан, од резервиста је био Јовановић Сретен, Нојић Ђуро, Трајковић и Трајковић Драган ја мислим да су били, а други положај је био на 100 метара од нас. Сећам се да је тамо држао Јокић Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш тачно положај, почетак или?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак села Ђиновце?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били лоцирани?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Почетак села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак села?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте лоцирани ту?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Почетак села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте лоцирани, нека кућа је била или шта је то било, у ком објекту?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ми смо поред пута били, саобраћајницу смо обезбеђивали и мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где сте спавали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Тог истог дана кад смо запосели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него јесте имали неки објекат где сте спавали или сте све време под ведрим небом?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо, све до, сећам се да је у поподневним часовима, не могу да тачно одредим време да је дошао помоћник Јовановић Ненад да нас обиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог дана?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је сутрадан било или тог истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би по Вама онда било 25.?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Негде ту око 25. или 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте сигурни датуме немојте се онда везивати, него кажите чега се сигурно сећате.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Значи тог, ја мислим да је 26. био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је 26. било у поподневним сатима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У поподневним сатима је дошао помоћник да нас обиђе, значи и дао је инструкције пошто су куће преко пута биле напуштене, значи није било никога у њима. Значи дао нам је инструкције да можемо да се лоцирамо ту да би преспавали и да чувамо положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад морам опет да се вратим на ово, пошто сте рекли 24. да сте отишли, баш сте прецизирали, и кажете тог истог дана је дошао помоћник Јовановић па после кажете 26., јел се ту можда исправљате да није то било истог дана или је након дан, два? Морамо да знамо шта је сад, да ли је истог дана или је након дан, два дошао, да ли се сећате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је тог истог дана, ми смо били, значи 25. или не могу сад тачно датума да се сетим, али знам да је тог истог дана кад смо дошли на том положају долазио помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он дошао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је дошао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам њега видео самог, значи ваљда је долазио «Ладом нивом» службеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ладом нивом»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: И онда нам је дао инструкције да можемо да, да ћемо остати и даље на том положају и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам још, шта се даље дешавало, који су други, причајте нам да Вам не постављам стало питања.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ништа, ми смо држали те положаје ту негде око 5 дана касније кад смо дошли у Сувој Реци кад су нас повукли сећам се да је долазио и командир, значи долазио је, ја мислим да је долазио два пута командир, е сад не знам не могу да се сетим тачно којим је возилом долазио да нас обиђе, али да је и оног дана кад смо напустили те положаје дошао командир по нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један једини пут?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Два пута је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута. И када сте напустили положај то би био неки други пут?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, јесте то је био други пут, значи онда смо покупили опрему коју смо имали са собом и то наше лично наоружање и дошли смо доле у Сувој Реци, онда доласком кад сам дошао видео сам да је значи, робна кућа да је била није била спаљена него порушена, џамија и остале поједине куће у Сувој Реци. То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све? Морамо да се вратимо на почетак, пошто Ви сте са овим завршили. Овако када сте добили задатак да треба да идете да запоседнете те положаје, како сте Ви добили, како су задаци подељени, како су групе одређене, како је то ишло? Како сте Ви знали са којом групом идете, како се, јел се правио неки распоред или како је то било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је у мојој групи је вођа групе Аризановић Зоран, сад он је нас обавестио значи да идемо на том и том положају, сад ја не би могао тачно да кажем од кога је примљена та сад, та команда, ко је њему издао ту команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије овако сте рекли, сутрадан по распореду сви су отишли на местима Ћиновце, Топличани и остало, па Вас пита истражни судија ко је сачинио тај распоред, Ви кажете: «то је сачинио командир ваљда, од стране командира је дошло».

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па даље кажете јели Вас постројио све па рекао ти, ти идете тамо, мислећи на Репановић Радојка, а Ви кажете не имали смо распоред и онда по том распореду ишли, да ли сте добили писмени распоред, Ви кажете да. Испричајте нам сад о томе, јел то тако било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Око тог писменог распореда било је у полицијској станици распоред истакнут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На полицијској станици истакнут?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да. Ја лично нисам контактирао са командиром да ми је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је био распоред на полицијској станици?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, рекли су нам да треба да се јавимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме се Ви јављате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па Аризановићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али где видите тај полицијски распоред?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: То је било на папиру само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где га видите, где видите тај папир?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па био је и у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дежурној служби, и ту су биле одређене групе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том распореду, Ви сте гледали својим очима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам гледао сам распоред хемијском оловком који је био уписан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел ту писало и ко је командир тих одељења?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, само по групама. Само на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писало ко је вођа група у том распореду?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, вођа група је био Аризановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је на том распореду стајало вођа групе, па људи који сачињавају ту групу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, чисто хемијском оловком само ко је у групи и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је Вас од прилике дошло испред полицијске станице тог дана кад сте дошли, колико је било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па нас, ова група што смо кренули нас је било 7 ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша група, али кад сте дошли испред полицијске станице да ли је још било полиције или је само ваша група од 7?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не, само наша група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ваша група?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време од прилике сте стигли?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па негде у јутарњим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад сте дошли испред полицијске?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате да лије претходно отишла нека група или је касније отишла?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не, није било претходно никакве групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је само једна једина група која је отишла у Ћиновце?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, само ми смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овде нам причају сведоци сасвим друго, да је било доста полицајаца, да су биле три, чак и четири групе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па друга група је на 100 метара од нас је друга група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам, тога дана када сте дошли, само се сконцентришите и слушајте шта Вас питам, да ли је било само, да ли је била само Ваша група како Ви кажете било је нас од прилике 7 полицајаца или је било још полицајаца или не?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На нашем положају је било само 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви мене чујете шта Вас питам, ја не говорим о положају, ја Вас питам код полицијске станице, да ли видите још неке полицајце?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само видите ту вашу групу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је било на другом положајима још људи?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па знао сам да је на 100 метара од мене други положај исто да је тамо било других полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када су они отишли?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па не знам ја када су они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, да ли сте видели неке друге полицајце ту испред полицијске станице док још нисте кренули у Ћиновце?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте Ви били?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ова група коју сте набројали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас вози?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Аризановић Зоран вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вас је возио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па имали смо, мени се чини да је то био ТАМ зелене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте понели храну, воду?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте то смо понели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понели сте?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ових 5 дана колико кажете од прилике да сте били на том положају, да ли сте добијали храну?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је доносио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па помоћник је донео тог истог дана, донео је храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је донео?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Помоћник Јовановић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким вам је донео храну?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је он донео храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам је дошао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: «Ладом нивом» је дошао, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то оно што кажете да је дошао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како се храна доносила и вода, јел свакодневно, сваког другог дана, како?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нису касније доносили, касније након ова друга два дана долазили су полицајци, ја мислим који су били задужени за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који су то?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ја мислим да је био Папић Рамиз и још један са њим у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте Бектеши Зуридин?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да и Бектеши јесте, Бектеши Зуридин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је долазио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, и он је долазио исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Аризановић активан полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали средства везе као активни полицајци? Значи тад на том положају да ли сте имали средства везе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да чујете шта се дешава?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел отворена средства везе, јесу то отворене линије биле?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, да, отворене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел уопште јел се дешавало нешто, јел се чуло?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте били повезани, сада мало овако лаички, са Сувом Реком, јел то било на истој фреквенцији?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да није било на истој фреквенцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, добро. Док сте ту боравили да ли сте видели да пролазе неки камиони, неки ципови, путничка возила?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, није ништа пролазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште саобраћаја није било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни један камион нисте видели за све то време, ни једно путничко возило, ништа од возила није пролазило туда?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи вратили сте се?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Касније кад сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је оно што сте видели и што сте чули?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је још био на осталим положајима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте само на колико, стотинак метара, колико сте рекли?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На стотинак метара је био преко пута мене Јокић Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јокић Славољуб?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од кад сте Ви активан полицајац у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Од `90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од `90. године, ајте мало нам испричајте какво је било обезбеђење полицијске станице, да ли се разликовало у односу на пре почетка бомбардовања и од почетка бомбардовања, да ли сте Ви радили на обезбеђењу, који су Ваши послови били док још нисте отишли овамо на ове положаје?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па што се тиче тог обезбеђења, значи пре јел мислите на пре бомбардовања или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево уочи бомбардовања, значи Ви сте кренули тамо кажете 24-5., не можете да конкретно кажете који је датум, значи ето у том, до тог, до бомбардовања, до тог датума како је била обезбеђена полицијска станица? Јесте имали обезбеђење окол?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали можда, да ли је постојало неко обезбеђење пошто кажу већ да постоји црква и звоник, да ли сте имали на звонику обезбеђење?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да јесте било је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте имали, ко су ти људи који су били, да ли су се смењивали или ко су људи који су били на обезбеђењу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам који су били, ја знам да су се смењивали значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били на звонику?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада. Шта је вишље црква или звоник?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ја мислим да су у једнакој форми, исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су једној равни?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама непосредно надређен?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама, ко је непосредно надређен?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је Вама био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Старешина, командир полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, командир Репановић?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте били једно 5 дана на том положају кад сте се вратили били сте кажете у Сувој Реци, јел тако?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви враћате, да ли се враћате у станицу полицијску или не? Питам Вас да ли се нешто догодило у време

бомбардовања, да ли је можда била измештена полицијска станица па где сте се вратили, где сте се јавили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: По доласку нас су сместили са тим истим одељењем у робној кући, ту смо обезбеђивали исто саобраћајницу и ово остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте обезбеђивали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али где сте се вратили, јесте ишли до штаба или до полицијске станице?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не, нисмо него смо право у робној кући, ту смо добили значи задатак да ту чувамо путеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците јел Ви знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је, да ли знате ко је «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у то време био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па колико знам да је «Чегар 1» био непосредни старешина који је био главни за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па за нас полицајце, као старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то мало говорили и код тужиоца и код истражног судије да је долазио, да сте видели, виђали старешине?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, али ја сам, јесте али ја сам имао примедбу и прошли пут када сам давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па у том смислу зато што ја сам рекао да су долазили старешине полицијских станица Алексинца, Трстеника, Крушевца и осталих, ја лично нисам никог познавао. Знао сам само пар њих који су и раније и пре тога долазили по имену, али овако их нисам лично познавао јер тад ознаке се нису носиле, као током НАТО бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви кажете «долазио је Чегар 1 мајор, али не знам његово име, како знате да је Чегар 1, па кажете па путем средстава везе често су се чули наши преко радио-станице»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: То се односило на «Чегар 2», то је мајор који је погинуо, мени се чини да је он страдао. Њега су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте рекли «Чегар 2», баш «Чегар 1», баш сте определили «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не, то је, имао сам ја и овај прошли пут када сам давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Драгољуб Станковић господин тај коме сам ја, ја сам лепо предочио да то није било тачно. Могуће да је и записничар грешком записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам, није то записничар, то је све снимано, знате. Значи нико грешком не може да упише, снимано је. Ја предочавам код истражног судије.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Али код тужиоца није снимано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, код истражног судије, даље кажете «разумем вас то, али откуд знате да је баш тај човек који је дошао да је он Чегар 1», пита Вас истражни судија, значи баш Вас пита откуд знате да је то «Чегар 1», а Ви кажете «па знали смо, пошто смо у дежурној служби при штабу радили ја и колега Гогих Милован, значи ја сам њему служио као помоћник при средству везе, некад је он одмарао, некад сам ја био и знам да је «Чегар 1» често на радио-вези чуо се са нашим командантом и то је то, значи објашњавате код истражног судије.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија ја се извињавам, ако већ предочавате исказ, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати, можете касније.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Онда бих замолила да предочите до краја пошто је до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље кажете, молим Вас, нисам, немојте ме прекидати. Даље, даље сте Ви рекли кад Вас пита истражни судија, «да ли си ме разумео, Ви чујете да се неко одазива на позив «Чегар 1», али како знате да је то баш овај човек о коме говорите да је долазио у станицу», Ви кажете «па знали смо, како знате да је он «Чегар 1», а не «Чегар 21» пита Вас даље истражни судија, «па старешине нису имали никакве ознаке на себи, како сте знали, па не знам можда је он «Чегар 1», а не «Чегар 21» пита Вас даље истражни судија, «па старешине нису имале никакве ознаке на себи, како сте знали, па не знам можда је био «Чегар 21» и «24», па даље да Вам не предочавам ништа нам не причате ни о дежурној служби ни да сте радили у дежурној служби, ништа нам нисте причали, само кажете да сте били на обезбеђењу.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па јесте, радио сам у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајете нам.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе, ја сам Вас све питала, Ваши послови, задаци који су, да сте радили у дежурној службу до када, дал сте радили на средствима везе, причајте нам мало о томе.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Био сам задужен негде око месец дана био сам задужен у штабу, значи праћење средства везе кад је требала помоћ колегама значи да се пружи или храна да се носи, онда сам ја обавештавао раднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: А касније сам замолио командира пошто ми је супруга и деца били, пошто су сами били у кући, а окол није било значи ни једног, ни једне фамилије на кругу од 200 метара значи дао ми је ја сам касније обезбеђивао полицијску станицу у непосредној близини. До краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ако сте Ви били на тим средствима везе јесте чули ко је «Чегар 2» или сте само чули?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ма само сам чуо преко везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље Вас пита истражни судија, «тај мајор за кога кажете да је настрадао да ли под њега подразумевате «Чегар 1», Ви кажете «ја мислим да је он био «Чегар 2», а код тужиоца нисте тако говорили, шта је тачно, јел оно што сте говорили код тужиоца или код истражног судије?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па не могу да се сад сетим. Не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Ви кажете даље «Чегар 1» је ваљда, онда смо причали колеге, значи знали смо за «Чегар 1» да долази стално, Ви даље објашњавате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: То се односило на овог мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На мајора?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не на овог кога сте определили као «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај мајор?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па он је носио стално, долазио је са возачем и носио је стално имао неко помагало, штап неки је носио са собом и од прилике тако 45 година, седе косе и то би то било. Висине моје тако метар и 75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тог човека сте виђали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви радили у тој дежурној служби, да ли сте у то време имали неког у притвору, значи пре него што сте

кренули на положај, да ли сте имали неко лице које је задржано у притвору?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисмо имали, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали никога?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Абдулах Ељшани?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте имали прилике да видите ту притворску просторију, јел била отворена у то време док сте седели значи до момента док нисте отишли на положај, да ли је била отворена, да ли је ту нешто, шта је, да ли је ту било нешто у тој притворској просторији?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па то је била просторија од око 4,5 квадрата, увек је била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отворена?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можда сте видели јел било нешто у тој просторији, јер овде нам је Петковић Мирослав рекао да су били неки џакови, па да ли се сећате, јел су били ту неки џакови песка?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Ко је Вељковић Велибор?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: То је колега који је радио у истом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, шта је радио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је он био у својству «ћате» тамо, правио распоред, распоред рада је сачињавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је, прочитајте ту пише Вам име и презиме и псеудоним сведока који је заштићен, тако да не говорите његово име и презиме, да ли га знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Сведока «Ц» познајем и сведока «Б».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сведока «А»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко је?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледаћете фотографију па реците да ли га познајете?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Да ли знате ко је Нишавић Милорад звани «Мишко»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Колега из Државне безбедности који је радио код нас у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко радио са њим у Државној безбедности?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам то је одвојени сектор био што се тиче у оквиру наше полицијске станице, али они су имали посебан улаз, значи код њих је било све закључано и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте имали прилике да видите да пролазе били сте ту и на обезбеђењу полицијске станице?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је изгледао у то време, да ли је Нишавић носио униформу или је био у цивилу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није носио униформу, како сте га виђали, како је био обучен?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па виђао сам га у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилном оделу, да ли је био наоружан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, јел не знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био наоружан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није колико се сећам, Нишавић није никад носио оружје, можда је носио службено оружје али са собом, пиштољ и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћу Петковић Мирослава и Зорана знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Петковић Мирослав, а шта Зоран?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Петковић Мирослав је био колко ја знам припадник резервног састава код нас, а за Зокија нешто ми није познато да ли је био у резервном саставу јер је могуће да је био и ангажован, а ја нисам био ту. Нисам значи имао податак да је он код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Чукарић Слаћан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам, то је колега исто полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па звали смо га «Јајце» тако му је био надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао код вас?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је пар месеци пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате одакле је дошао и зашто је дошао, да ли случајно знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, знам да је радио у Ораховцу, али не знам због чега је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он можда долазио да доноси храну, воду, да ли се сећате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Тановић Радован?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам, колега који је погинуо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он доносио храну?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте и он је био задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамзи, шта је он био у то време?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: И он је исто био задужен за као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он долазио исто, долазио и доносио храну?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми када сте код истражног судије говорили о Нишавићу рекли сте на питање адв. Татомира Лековића јели имало још радника Државне безбедности осим њега, Ви кажете «било је осим њега, било је још петоро, шесторо, али ми са њима тако рећи нисмо ни контактирали, он је од објекта био одвојен, њихово је оделење у самом саставу објекта, али имали су посебан улаз у своје канцеларије», откуд знате петоро, шесторо, који су то људи?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па нисам познавао лично те, то значи да нисам ни контактирао њих, значи јављали смо се једни другима уз поздрав али никад нисмо контактирали у разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали, јел знате неко име?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног од те петорице, шесторице?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На даље питање адв. Горана Петронијевића «можете ли да нам кажете само», ја Вам предочавам све то зато што доста се разликује како сте говорили код истражног судије и како овде, «када сте се вратили са терена, рекли сте да сте ушли у тај штаб, да сте радили на уређајима везе, где сте били лоцирани тачно», Ви кажете у Дому здравља, јели то било све време рата?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па није све време, значи ми смо мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењали сте, али сад сте рекли да кад сте дошли из Суве Реке да сте отишли на положај робне куће?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где вам је била дислокација полицијске станице?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па мењали смо ми положаје у зависности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте били некад у Дому здравља?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесмо, и у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па причајте нам о томе.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда где је било измештено?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па онда у Шумском газдинству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Затим је било код у близини Ватрогасне станице исто и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате кад је измештено, јесте Ви били присутни у Сувој Реци кад је дошло до измештања полицијске станице или нисте били?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате ко је Јашар Бериша?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашар?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да нам кажете о њему?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па њега се сећам као доброг човека, ја сам касније кад сам дошао чуо од брата, чуо сам исто и од мајке и од осталих и од остале родбине, значи где се моја кућа и непосредно налази у њиховој близини, чуо сам да је убијен, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то чули чим сте се вратили са положаја?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, јесте чули да је само он убијен или је још неко убијен?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не чуо сам само за њега, а касније сам сазнао и за ово остало што се догађало у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то остало што се догађало?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па у Тржном центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тржном центру, кад сте дознали први пут да су страдали људи у Тржном центру, да је страдала велика породица Бериша, када сте то чули?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па оног дана кад сам дошао, значи то је било онда сутрадан сам чуо од брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Вашег брата?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Ваш брат?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На жалост мој брат је убијен од стране Шиптара и мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је он испричао, како, кога?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па он је испричао да су, да је убијен Јашар и још нека лица, значи у Тржном центру, албанске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је рекао због чега?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Албанске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Вам рекао због чега?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Вам рекао ко их је побио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то Вам није рекао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Откуд би он знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је чуо приче и то? Не знате. А да ли знате ко је Абдулах Ељшани?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте чули.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када сте говорили о старешинама код истражног судије, онда сте говорили да никада нису биле саме, да су долазили у присуству својих возача, својих телохранитеља, такорећи у пратњи, на шта сте то мислили, на које старешине сте мислили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па у штабу је био обично командир и начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Њих двоје су били значи ја сам био задужен са Гогићем, повремено је ту био и Вељковић Велибор и стража око објекта, сад прецизирано рецимо да су старешине долазиле, не односи се то на свакодневно да су они долазили, него су ми смо обично знали кад било ко од старешина дође пошто нису носили ознаке, знали смо само из преко старешина да треба тај и тај да дође, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Значи да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о томе, испричајте.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да причао сам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте како, ко Вам каже треба сад неко да дође, шта треба да ради, коме да се јавља, испричајте то мало.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да се јављају прво нама, а онда да их ми најавимо старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Командир, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, треба да дође неки старешина и да се коме јави? Прво?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да се јави нама, па да ми најавимо обично тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Или су некад долазили и без најаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел каже који старешина?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао обичај да каже?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не, нису ознаке ношене а униформе значи чим су долазили у пратњи возача знали смо да је неко од старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Вама се јави и онда Ви пренесете Репановићу да долази тај и тај старешина?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е који би то био старешина, дајте име неког старешине за кога Ви кажете командиру долази тај и тај старешина?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па не могу да се сетим сад имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешина нема пуно, колико их је било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па нисмо познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како Вам се представи, каже ја сам дошао, јел Вам се представи по чину или по имену или како?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не по чину, не, само по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чину не, и које име сте Ви запамтили из тог периода кад одете да кажете командиру долази старешина тај и тај, ко је то? Да ли се сећате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Сећам се Величковића Горана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горана Величковића?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, и он је исто страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Био је мајор по чину ја мислим или капетан или мајор тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је долазио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате јел био сам кад долази, је ли долазио са неким?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Обично са неким у пратњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пратњи. Којим возилима, ако се сећате којим возилима су те старешине долазиле?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Службеним возилима, УАЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УАЗ?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали још нека возила?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су Чегрови?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па Чегрови смо знали из приче да су то припадници Полицијске станице Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је био њихов командант?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли је било Чегрова у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били смештени?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да су били, имали су смештај у Основној школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Основној школи?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте их виђали по Сувој Реци, јесте запазили какве униформе су носили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па једнако смо сви имали плаве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве униформе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још нешто?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не бих имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изјавите, немате ништа?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова изјава коју сте дали код тужиоца јел Ви остајете при тој изјави што сте дали или не остајете, пошто сте овде мало код истражног судије кориговали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па што се тиче оне прве изјаве коју сам давао у полицијској станици у Крагујевцу, само бих ту примедбу имао, на остало не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово за «Чегар 1» што сте наводили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кад кажете знам да је команде Репановић примао од њега, од «Чегра 1», е сад да ли је тај «Чегар 1» преносио команде из Београда или су то биле његове команде ја то не могу да знам?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па откуд бих и знао, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте, како је то онда дошло до тога код тужиоца да је тако то речено?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па највероватније, па чиста логика, ако размишљамо, онда може и обратно да буде. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви то изјавили код тужиоца или не? Овде стоји да је код тужиоца то Ваша изјава, како то објашњавате да сте детаљно рекли?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам тако дословце рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после сте рекли.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам тако дословце рекао да знам, него другачије сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам предочити и тај исказ.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Рекао сам највероватније да су се те исте команде преносиле са једног на друго, а не знам као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам предочити и исказ код тужиоца, «код Репановић Радојка су долазиле старешине полицијских јединица СУП-а Крушевац, Алексинац и они су Радојку преносили наредбе и њему давали наредбе за неке акције и за мере које треба предузети да се сачувају одређени положаји и одређене локације, тако је на пример долазио Чегар 1 који је био по чину мајор, али не знам његово име, знам да је команде Репановић примао од њега, е сад да ли је то Чегар 1 преносио команде из Београда, дакле од кад сам ја радио у дежурној служби, а то је било све време бомбардовања и до краја рата, до средине јуна '99. ја сам свакодневно виђао Чегар 1 да у јутарњим сатима долази код начелника Витошевић Добривоја и командира Репановић Радојка, они су сваки дан имали радни састанак», шта кажете?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Зато сам и први пут рекао да се не слажем са оном првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то, добро, а зашто мислите, па јесте Ви потписали ово Вашу изјаву?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, потписао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите молим Вас, погледајте. Јел то Ваш рукопис?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, имам и примерак тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, а зашто нисте ставили примедбу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам ставио примедбу знате због чега. Је л` све оно што сам ја преносио, он је прво чуо причу па је онда тек преносио на папиру, јер ја сам се први пут и нашао пред једним таквим процесом да нисам ни гледао шта сам потписивао, због тога сам и други пут кад сам долазио дао примедбу на такав рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је констатовано заменик тужиоца за ратне злочине, Драгољуб Станковић, на основу члана 177 став 1 ЗКП записник о изјави прочитан је Недељковић Звонку који је изјавио да нема приговора у погледу садржине записника, те да га својим потписом као таквог потврђује.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да нисте.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Адв.Мирјана Несторовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да упадате, можете касније, значи.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Па исто му је предочено код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Све је објаснио, мало пре сте му прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овде стоји да нисте имали никакве примедбе.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, али није оно тачно да пише знам, знам да је командир преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта није тачно?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Откуд бих ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за «Чегар 1» то једино није тачно?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да будем овако, то што пише ту знам, знам да је командир преносио, ја сам рекао да је највероватније значи преносио, преносили команде један другима откуд бих ја знао сад, ја нисам био присутан за шта и за које акције и за шта је требало да се уради. Ето само на то сам дао примедбу на ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи једино је та примедба у погледу где сте наводили да је «Чегар 1», а да ли је свакодневно долазио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па није баш свакодневно долазио, али долазили су стално неке старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви знате тог човека?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како кажете није свакодневно долазио, ако га не знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па долазили су старешине из полицијских станица Алексинца, Трстеника, Крушевца, откуд бих ја сад знао свима кад би их легитимисао, тражио исправе и тек онда да их старешина прими.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Недељковићу мени сад остаде нејасно је ли Вама тужилац Станковић прочитао ту изјаву или није?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Констатовоао је да јесте и да Ви нисте имали примедби, па Вас зато питам?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па добро, ништа само је ова примедба била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумете? Након Вашег саслушања он је констатовоао да Вам је то прочитао, па Ви нисте имали примедби и потом Вам уручио, па Вас питамо јели Вам прочитао или Вам није прочитао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Нисам схватио ко је био Горан Величковић по чину мајор или капетан како Ви рекосте?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је био капетан, он док је долазио касније је унапређен у чин мајора.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је он, ко је он био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Старешина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пошто рекосте да је касније погинуо, јел тако?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Из Крушевца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је из Крушевца био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из Крушевца, па шта је, шта је он био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Био је њихов старешина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чији?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Крушевачког СУП-а.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има ли он неке везе са Чегровима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је «Чегар 2»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Објашњавајући ово истражном судији, ово везано за тај записник тамо код заменика тужиоца, Ви сте рекли овако «па јесте долазиле су те старешине», то је и колегиница председник већа прочитала, ја морам да поновим због ових Ваших одговора сада «али ја не могу сад тачно да прецизирам да ли је то био Чегар 1, Чегар 2, сећам се да је долазио исто мајор који је погинуо, па капетан Величковић који је касније добио чин мајора и он је исто, и он је настрадао у једној терористичкој акцији, тај мајор за кога кажете да је настрадао», пита Вас судија, «да ли њега подразумевате под овим Чегар 1», а Ви кажете «ја мислим да је он био Чегар 2», знате, дакле Ви у истрази за Величковића кажете да је он био Чегар 2? Шта је тачно? Кажите имате неко објашњење због ових разлика у казивању, о чему се ради?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па не знам сад ко је био Чегар 1 или Чегар 2, да ли је мајор, ја мислим да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја Вам кажем у истрази код истражног судије сте рекли да је Величковић, да мислите да је Величковић био Чегар 2?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Величковић је и раније долазио, пошто сам њега, а касније током НАТО бомбардовања је дошао овај мајор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате шта је по чину био Чегар 1?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је тада по чину био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, не знам, ја нисам ни видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате шта је то 37. одред ПЈП?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: 37. одред?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: ПЈП?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате овде оптужене?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате овде оптужене? Ајте редом и редом говорите ко је ко ако знате.

Нема потребе, види Вас.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нишавића познајем, првог не познајем, Нишавића познајем, Јовановића, Чукарића, Петковића, другог Петковића, Репановића и Папића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једино дакле не препознајете овде првог до Вас?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не познајем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте одласком на тај терен тамо према Ћиновцима задужили бомбе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, само лако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И да ли су уопште припадници?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Само лако артиљеријско оружје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лако стрељачко ваљда?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Имали смо аутоматске пушке и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Стрељачко наоружање?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бомбе, да ли су припадници активног састава полиције и уопште дужили бомбе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тамо са Вама био неки Шабани? Да ли је био неки полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ако мислите на активног полицајца Шабани Рамадана, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, одакле је он?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Како мислите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одакле је, да ли је из Суве Реке или је негде са стране?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, он је из Призрена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је из Призрена, а шта је по народности, јели Албанац или?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Горанац, Горан је Горан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Горанац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је био висок?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Моје висине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ви сте високи колико?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Метар и 74 тако, ту 75, те висине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он био тада тамо на тим пунктовима са вама, према Призрену?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да је, не могу тачно да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад кажем Лазић, да ли Вам то презиме нешто значи?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Значи ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, ко је то?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ако мислите на Мирослава он је био припадник резервног састава, Мики.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: И брат му Зоран, значи ми се знамо од малих ногу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли нам знате нешто рећи о њему, јели жив?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лазић, Лазић тај Мирослав како рекосте?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, ту су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па овде су у судници, ако мислите на Мирислава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лазић, Лазић.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Како?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лазић.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Казић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажем Лазић, питам Вас за Лазића неког. Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ако сте мислили на Мирослава или на овог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ма Лазић, да ли знате како се презивају Мики и тај други овде у судници?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Добро, ми их тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се презивају, како се презивају?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Лазићи су они.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису. Добро, у томе је проблем видим. Да ли сте познавали неког резервног полицајца из села Сопине радио је у продавници ауто делова у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Мислите на Богија што је убијен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се он презивао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам његово презиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А кажете убијен је, кад је убијен?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим пре бомбардовања, он је убијен у својој продавници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У продавници, колико пре бомбардовања?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ишта ближе временски можете да определите?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Од прилике око 4-5 месеци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 4-5 месеци пре бомбардовања. Остало ми је још нејасно, Ви сте то овде рекли, ја сам то тако евидентирао, чуо сам за Чегар 1 колико знам био је старешина који је био главни за нас полицајце, дакле који је био главни за нас полицајце, тако сте овде рекли, па ми је сад остало нејасно како је он то био главни за вас полицајце ако је то тачно?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Главномандујући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па главномандујући, ваљда се односило на то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па није, то је Ваша изјава па Вас само питам да нам објасните ако стојите при томе шта то значи? Ако остајете при томе да је он био главни за вас полицајце? Да ли сте Ви икад чули иједну наредбу од њега?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било да је издао Вама, било Репановићу, било Витошевићу, било коме?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од вас полицајца?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо овде чули тврдње да он у том командном смислу нема никакве везе са редовним саставом ОУП-а Сува Река, те да не може да командује, него да је он командант неких потпуно других јединица, а Ви нам сад кажете био је главни за нас полицајце?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам мислио за све полицајце, а уопште сваки старешина је старешина, без обзира било које полицијске станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још ми ово реците, шта је Ваш покојни брат, рекосте да је погинуо, јел тако који Вам је причао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, није погинуо, убијен је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Убијен, који Вам је причао о овом догађају, шта је он био у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, обично цивилно лице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, па шта је био, шта је радио. Нема везе обично цивилно лице, шта је био службеник у општини, не знам ни ја у некој фирми?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Био је радник у гимназији?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Био је радник у гимназији, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би се још надовезала на ово командант 37. одреда ПЈП, ако сам Вас ја добро разумела Ви не знате ко је?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али код истражног судије другачије сте то рекли, адв.Горан Петронијевић поставља Вам питање, «помињали сте Чегар 1, а овде у списима фигурира да је то била шифра за њега када се јављао на одређене везе као командант 37. одреда ПЈП, јел то знате јел Вам то познато», Ви кажете «да», Вама је познато да је «Чегар 1» командант 37. одреда ПЈП?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ми смо онда доле сви као припадници полиције били јединствени, без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма јел Ви знате ко је командант? Јел остајете код овога како сте рекли да знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш је адвокат нагласио да је «Чегар 1» као командант 37. одреда ПЈП, да ли знате, Ви кажете да?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим да сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, а шта је тачно, јел тачно ово што сте код истражног судије говорили или није тачно? Ево ја Вам не предочавам изјаву код тужиоца сад у овом делу, него Вам предочавам изјаву код истражног судије која је снимана изјава, значи ово је снимана изјава и Ви кажете да знате, дајте мало то су велике ствари, морате да кажете тачно шта знате, шта не знате, рекли сте да знате, данас сте рекли на питање члана већа не знате.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Командир 37. одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. И кажем Вам, адвокат Вам и говори да је «Чегар 1» командат.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: «Чегар 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да то фигурира и Ви кажете да, Ви знате, он Вас пита, Ви кажете да.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ваљда је он био тај једини одред Чегрова који су били, ваљда је он био за њих као и за нас све остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље адвокат каже, па јесте и он још сам потврђује то што Ви кажете да знате, јесте претпостављам да јесте, извините ако сам био сугестиван, хтео сам да га подсетим, хтео сам да Вас питам да ли сте га видели уживо и само кажете да га нисте видели уживо, али да знате да је командант, јел то тачно?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам да је био командант «Чегар 1», али ја њега нисам никад упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се Ви уморили мало? Јел Вам треба помоћ.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не, не треба, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви за шифру «Чегар 1» чули преко радио везе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па чуло се понекад, али ја не могу сад тачно да прецизирам и да се сетим да ли је то био «Чегар 1», «Чегар 20», «Чегар 13» или било ко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам за «Чегар 1», Ви кажете овде.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: После 7 година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте, немојте, ако не знате реците не знам, ако нећете реците нећу, ако се плашите реците плашим се, али немојте около наоколо. Лепо Вам је судија рекао, Ви сте овде сад данас изјавили да је «Чегар 1» био непосредни старешина који је био главни за све за нас полицајце, тако сте рекли, а кажете тог «Чегра 1» никад нисте видели, па Вас ја сад питам на основу чега Ви закључујете да је «Чегар 1» главни за све те полицајце? Јел то био неки најопаснији, јел то био неки најхрабрији, јел то био, ко Вам је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је рекао да је тај «Чегар 1» главни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему знате, то сте на самом почетку излагања рекли, то је прво што сте рекли, да ли знате, не може тако најопаснији, него по чему знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па то смо са колегама у дежурној служби расправљали уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да и Ваше колеге кад се помене «Чегар 1» знају да је то неки важан? Најважнији, како Ви кажете?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па рекло би се да је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вама некад командир Репановић или неко други рекао, објашњавали сте код истражног судије како то изгледа кад

дође неко са стране, најави Вам командир да ће неко доћи па га онда Ви пропустите, јел тако, јесам у праву?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Управо тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је командир или неко од надређених рекао доћи ће данас «Чегар 1» па га пустите?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је некад «Чегар 1» био код вас, код командира?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како не можете да се сетите?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Можда је и долазио али ја не могу да се сетим, значи ко је све долазио у полицијску станицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте али Ви сте нама испричали, односно Драгољубу Станковићу па и истражном судији, па адвокатима па нама данас овде, да је долазио «Чегар 1», па Вас ја сад питам како знате да то тај човек што улази да је то «Чегар 1»? Јел вам неко каже доћи ће «Чегар 1» па га пропустите?

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија ја се извињавам, ја стављам примедбу на ово питање, зато што сведок није рекао да је долазио «Чегар 1» него да су долазиле разне старешине из Крушевца, Алексинца и тако даље, рекао је можда је био «Чегар 1», «Чегар 21».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је више пута рекао, он као не зна како је изгледао. Јесте. Он физички не зна како он изгледа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није спорно, он је рекао сада да он не зна да је то «Чегар 1», ја сад питам да ли Вам је некад неко рекао долази «Чегар 1»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли вам је некад неко рекао? Да ли вам је старешина рекао доћи ће «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко рекао долази «Чегар 2»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није ни то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел рекао «Чегар 21»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није ни то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како онда сад Ви знате ко је који Чегар?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па знали смо ми старешине овако, али нисмо их знали по имену или рецимо да ли је овај да ли је онај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли некад видели старешину «Чегар 1»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Овог човека који је ту, то је «Чегар 1» Митровић, јел то значи да га никад нисте видели?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Данас га први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, седите, није дошао ред на Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, са тим смо завршили, сад даље. Мени је жао мислим ја саучешће изјављујем у име свих нас овде, погинуо Вам је брат и мајка и то је тешко о томе причати али ја морам да Вас питам од кога су Ваш брат и мајка чули шта се десило у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу сад тачно да се сетим али испричали су ми да је то тако било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е само нам ето помозите – шта су Вам испричали шта је то тако било?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да је пок. Јашар Бериша убијен. Значи, да сам ја малтене са њима одрастао, дружили смо се и све то са његовом децом и моји су ујаци са њима били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па управо зато.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Значи, живели су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо зато питам.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Значи, мојој мајци је било жао, испричао ми је да је убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко га је убио? Ко је убио Јашара Беришу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па не зна он. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, то сам га питала, немојте инсистирати на томе више пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете док сте били у обезбеђењу овог пута да су на километар се водиле неке борбе са шиптарским терористима, тако сте рекли?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је то било према ком, у ком правцу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У правцу села Лешана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од Суве Реке? Јел се то односи, то километар јел се односи на позицију коју сте Ви били тамо у Ћиновцима или на Суву Реку?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Од Ћиноваца па још 5 километара, значи у оном правцу, у правцу Села Лешана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сте рекли да је то километар?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па јесте, али ми смо на километар чули су се пуцњеви одатле где смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је водио те борбе са шиптарским терористима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим наше полицијске снаге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које јединице?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам тачно које јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте то закључили на основу буке коју је производила пуцњава или на основу нечега што сте чули преко радио станице?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисмо имали радио везу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли знали шта се тамо дешава, јел претила Вама опасност да из тог смера неко дође?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сте знали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Зато су нас и поставили да бисмо чували тај положај, саобраћајницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је била нека велика акција у припреми па су Вас довели на та четири дана ту да обезбеђујете ту комуникацију, па кад је акција престала онда више није ни било потребе за обезбеђењем те саобраћајнице и зато су вас вратили, јел то значи?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад сте се вратили у Суву Реку, јел сте чули шта се то десило каква је то акција била и какав је епилог?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде нам нешто објашњавате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас приговарам. У транскрипт улази нека акција, акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питао је да ли је чуо за акцију, он каже да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Коју акцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку акцију.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: За неку, а за коју акцију? Јел, пазите, ми знамо да је била акција на терену од Суве Реке до Ораховца и не знам од Ораховца на другу страну. То је акција коју је водила војска са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, одговорио је на питање, немојте тако да реагујете, рекао је да зна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па јесте, али овде се импутира акција као појам, нек каже конкретно на коју акцију мисли – да ли на догађај о коме се суди или о акцији војно-полицијских снага. То мора да се рашчисти као питање. Е то да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се зна да је акција, на ту акцију је сигурно мислио. Јел сте на ту акцију тужиоче мислили? Мислим да је свима нама јасно да је на ту акцију мислио, немојте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поштовани колега Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас тужиоче да се упуштате, реаговали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има времена он ће то разјаснити ако нешто не буде јасно, али ово је добра тактика кад-год нешто постигнемо онда он скочи, супер је тактика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви наставите, никаква тактика, само Ви наставите да постављате, не видим никакву тактику, апсолутно ништа не видим да је тактика нека да се прекинете

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете кад сте се вратили у Суву Реку, ја ћу то да прочитам без жеље да неког увредим, али ово каже: «Видео сам да је град празан, да су сви Шиптари отишли из града». Ви сте били на тој комуникацији Сува Река-Призрен, да ли су тим путем Албанци отишли из Суве Реке?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам видео, значи да су тим путем ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су онда Албанци отишли ако је град био празан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где су отишли?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са мајком и братом о томе причали зашто је град празан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то што је град празан има везе са овим убиством о коме су Вам брат и мајка причали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да ли Вам је неко причао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама било чудно што је град празан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па наравно, сваком би било чудно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта сте закључили? Шта се то десило док сте Ви четири дана били ван Суве Реке када је град празан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте помислили у том моменту, видите град је празан, због чега, да ли сте се уопште питали зашто је град празан? Шта сте помислили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па највероватније због страха.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због страха од чега?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Од бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што Ви нисте отишли из града ако је био страх од бомбардовања?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Што ја нисам отишао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша породица?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па дошло је време да одемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, што ако је страх? Па јел су ти Албанци погинули од бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је чуо да је било убиство у питању, немојте молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не сад, не могу то да разумем. Ако су убијени Албанци, а они не беже због тога што их је неко побио него беже зато што бомбардује НАТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је његов одговор.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам ја стављам приговор. Молим Вас сад дозволите да ја кажем. Стављам приговор уопште на оваква питања јер сво време се изводе закључци неки тужиоца. Значи, никакве везе човек уопште, у једној реченици је то рекао, тужилац сво време изводи закључак и питања му почињу закључком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, ја сам Вам дозволила, без обзира што Вам нисам дала реч. Не можете овако упадати. Тражите реч, па ако Вам дам реч можете да се јавите. Овако, ако видите, молим Вас ако видите да ја реагујем не дозвољавам овакве упаде. Молим Вас не дозвољавам овакве упаде. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте да су поруке преко радио станице биле шифроване, па да зато делимично нисте разумели садржину тих порука. Ко је упућивао коме те поруке? Јел има то везе са «чегром 1» да упућује вашем командиру неку поруку? Шта сте то чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко коме упућује ту поруку?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Не можете прецизно да кажете ко је коме упућивао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било упућено уопште командиру Репановићу или то нема везе са Сувом Реком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком моменту, не знам шта хоћете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, он помиње да су.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Судија, ја се извињавам рекао је да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како на који моменат мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим на ово доба кад је он био у дежурној служби, значи непосредно пар дана пре и после када се. Добро, ево завршавам за два минута. Да ли ме разумете? Говорили сте о неким порукама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули уопште ко коме шаље ту поруку? Отворена радио веза, да ли сте имали прилике да чујете «Чегар 1» шаље командиру Репановићу или било какву поруку?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или било какву поруку?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било какву шифру, не «Чегар 1», него неки други «чегар»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте то чули, ко се ту с ким споразумевао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори старешине и то сад нама да ли се допало или не он тако говори, опредељује старешине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то старешине? Да ли је у тим шифрама које сте чули, да ли су се помињале речи «гумица», «шибица»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате шта значи шифра «гумица» и шифра «шибица»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад чули од некога или Вам ја сад први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна. Немојте инсистирати, не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите пуномоћник оштећених?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ОУП у Сувој Реци дужио снајпере, припадници полиције јесу ли дужили снајпере, снајперске пушке?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се. На гађањима док је било у оно време, значи било је снајпера.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре рата, пре бомбардовања да ли сте Ви били члан ауто-патроле полицијске?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Никада нисте били?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је Ваше било, пре рата шта сте радили као полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Помоћник вођа смене у дежурној служби.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У дежурној служби? Добро. Да ли је у ОУП-у Сува Река била једна соба? Не знам да ли је то било питање, да ли је постављено. Да ли је била соба за притворенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је, али није било никога.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него, мислим јел сте питали то да ли је имала соба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам, јесам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам чуо. Да ли зна Тодора Јовановића?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он некада ишао кад је почео рат или пре рата да ли је ишао некад он у неку патролу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, значи током рата нисмо се можда два пута видели, током рата, бомбардовања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он био Тодор Јовановић?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Крим. техничар.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јел он ишао некада са патролом?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам да ли је ишао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да је био неки увиђај тих дана, тог дана 25. рецимо?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се налази ова, Ви сте рекли да је робна кућа била оштећена, спаљена, где се она налази у Сувој Реци, односно у полицијској станици, на аутобуској станици, Тржни центар и то?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ужем центру града.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Преко пута џамије.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја знам где је овај вински подрум, па знам где је онај како се зове Тржни центар, аутобуска станица па?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Триста метара од винског подрума.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е добро, а како је оштећена била, како? Према Призрену од винског подрума према Призрену?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, према Призрену.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како је била оштећена?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па била су поломљена стакла.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта су вам рекли од чега је то, брат или мајка што кажете? Ко је спалио џамију?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ни то нисам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли од бомбардовања или?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да ли је био оштећен Занатски центар тај који се налазио у центру?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, нисам прошао занатским центром.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте видели оштећења?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Било је паљевина, виђало се поред пута да је спаљено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Занатски центар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Спаљен? А да ли знате неке куће на Рештанском путу које су спаљене?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте чули? Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте опт. Нишавића виђали да је носио цивилно одело, па да ли можда се сећате нешто карактеристично у том оделу? Да ли је носио неку јакну кожну?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Извините молим Вас, а реците нам, поменули сте да су вам, да када сте се вратили са терена Ваши мајка и брат су били ту у Сувој Реци, јел тако?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: А јел су имали контакта са породицом Јашара Берише или неко долазио да пита нешто будући да сте описали да сте били?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нису ми то рекли ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А када су они убијени? Јел сте Ви били у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Два дана након напуштања кад смо се селили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоци?

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Питао бих сведока да ли је икад присуствовао састанку старешина ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали некада неком састанку старешина при ОУП-у Сува Река? Чули сте питање?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па имали смо раније оне радне састанке?

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, не радне, састанке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присуствовали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Састанку између овог начелника Витошевића и командира Репановића?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам присуствовао никада.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте икада присуствовали састанку њих двојице са још неким старешином са стране из СУП-а Призрен из Београда, из Приштине?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте улазили у канцеларију командира Репановића?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па улазио сам, скувао ми кафу кад је било потребно или донео воде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел знате шта је имао од техничких средстава у његовој канцеларији?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам знао шта је имао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте знали? Добро. А реците ми а како је он комуницирао са светом? Јел Вам познато?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел Вам познато шта Ви имате у дежурној служби?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ми смо имали само средства везе локалног карактера.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Локалног карактера? Јел сте имали још неку технику?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте имали телефон?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није било телефона, на почетку је било али касније није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Слушајте ме добро шта питам. Нисам Вас определио у периоду, у принципу да ли је у дежурној служби, ово кад сте ми одговарали за канцеларију господина Репановића јел то говорите само за време рата или уопште о техници коју је имао, то сам Вас питао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Само за време рата.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А пре рата јел сте били горе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Пре рата јесам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А реците ми пре рата шта је имао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Пре рата је било телефона, било је средстава веза.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Телефона, какве је телефоне имао Репановић? Јел знате или не знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате? А какве сте телефоне имали Ви у станици пре рата, не у станици, него у дежурној служби, извињавам се?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Пре рата смо имали ту средства везе имали смо са Београдом директно линију и остало.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па како Ви знате кад нисте у канцеларији како Репановић комуницира својим средствима која има у канцеларији? Молим Вас има тамо изјава прочитајте. Узмите изјаву који је дао Ваш претходни.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ваљда подразумева се да је имао неку везу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Ви то претпостављате или знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Претпостављам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, то ме интересује. Кад сте отишли у Ђиновце, шта је Ваш задатак био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте вршили преглед возила која иду?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То вам није био задатак?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није био.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам Вас то већ питао код истражног судије али се то прескаче јер не предочавамо све наводе. Поставио бих Вам једно питање претходно. Ви сте рекли да сте отишли ујутру на терен у Ђиновце. Реците ми у односу на тај моменат кад сте претходно радили и где сте радили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: До тог дана, значи ја сам био у дежурној служби.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питам Вас кад сте били на служби у односу на у јутарњи одлазак за Ђиновце претходно, кад сте радили, да ли сте радили претходног дана или сте били слободни?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Радио сам целе ноћи па смо ујутру отишли.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте радили 24-ог у ноћ?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад морам да нађем, чини ми се да тако нисте рекли код истражног судије?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Уочи бомбардовања сви смо били.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ја колико сам схватио Ви сте били. Где сте били у полицијској станици ноћу, да ли у станици или у згради изнад?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ван зграде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ван зграде?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ван зграде сте били? Па како, где је дежурна служба?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Пошто нам је претила опасност од објекта, значи од полицијске станице ми смо се сместили у близини зграде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, нисте били ноћ уочи у згради где је дежурна служба?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, молим Вас никог није било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко се изместио и где је та зграда у односу на полицијску станицу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па то је све суседни објекат, објекат исто полицијске зграде, а не полицијска станица, само зграда до ње.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зграда до ње? А реците ми шта је било још у тој згради коју сте обезбеђивали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није било ништа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Сад да Вас подсетим. «Ноћ уочи бомбардовања били смо у полицијској станици пошто смо због безбедности преко пута полицијске станице обезбеђивали објекат да не би упали терористи у станицу полиције пошто је архива била сва ту и остао магацин са опремом, наоружањем, ми смо чували ту ноћ тај објекат»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, била је и архива и сва средства везе су били?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ми реците где су били Репановић, Витошевић и евентуално неке друге старешине ако нису били у станици милиције?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: За тај податак не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате? А и они нису били у станици милиције?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нису.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е хвала. Добро. Сад бих прешао на даље. Значи, кад сте се вратили из Ђиноваца, да ли ова прича коју Ви причате о средствима везе јел се односи на тај период после доласка из Ђиноваца ово све што смо причали овде данас и што Вам је предочавано ово? Господине Недељковићу јел ме разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није ми јасно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није Вам јасно питање? Ово што су Вас питали и председник већа и члан већа и тужилац, ово што сте причали долазио овај преко средства веза чуо сам ово, долазио је командир, овај

командант, онај, не знам Алексинац, Ниш, јел се то односи на период када сте се вратили из Ћиноваца и кад сте слушали и били на измештеним локацијама?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Када сам дошао из Ћиноваца.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Недељковићу, јел Ви знате ко је Гогић Милован?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Исто полицајац, колега који је радио са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел радио у дежурној служби?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је остао у дежурној служби кад сте Ви отишли на положаје?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим да је највероватније остао Гогић Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам? Јер је сведок Гогић Милован рекао прве недеље бомбардовања мисли да су Ђокић и Недељковић Звонко били са њим у станици. Он је чак определио да мисли да сте чак Ви били у станици?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас још питала да ли је Ваш брат био у полицији?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био резервни?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто да Вас питам. Кад сте говорили да би вам старешине Репановић, Витошевић рекли да уколико треба да дођу друге старешине да се вама јави, а да ви јавите њима, јел тако?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да, обично је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овако сад говорили, Ви сте прецизирали ко је све долазио, објашњавали сте како је то изгледало па кажете: «Па рекли би да долазе старешине», значи они вам кажу које би старешине дошле. «Рекли би да долазе старешине из других, из Посебних јединица полиције или САЈ-а. Ако дођу да их наши из резервног састава који врше обезбеђење објекта најаве». Е сад, колико често су долазили у тај штаб и колико сте Ви имали често те најаве. Ви кажете «па имали смо свакодневне те најаве». Значи, Ви спомињете Посебну јединице, Ви

знате да је постојала Посебна јединица полиције и да су свакодневно долазили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па свакодневно је увек неко долазио у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Посебне јединице полиције и САЈ-а?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу ја сад да прецизирам тачно ко је да ли је то САЈ, да ли је то «Чегар» био, да ли је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте то рекли? Рекли би да долазе старешине, Ви прецизирате. Рекли би да долазе старешине из Посебних јединица полиције или рецимо САЈ-а?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Прецизирано тако није било, да ли је долазио из САЈ-а или је долазио из «Чегрова» или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пита Вас заменик тужиоца: «Јесу ли они тад помињали чин и функцију»? То се односи на Репановића и Витошевића кад Ви треба значи да их известите да долазе неке старешине, па Вас пита тужилац, пратите ме: «Јесу ли они тад помињали чин и функцију? Дакле, ако дође тај и тај по чину и функцији да га онда најавите њима и да га спроведете до њих»? Ви кажете: «Ја мислим да нису», па Вас сад пита даље тужилац: «Па како је то изгледало, како то они кажу», а Ви кажете: «Па рекли би да долазе старешине из других, из Посебних јединица полиције или рецимо САЈ-а?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па наравно, то се односило на старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На старешине?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Старешина је старешина без обзира о ком чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, питања даље?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац Слађана Чукарића) – Ко је контролисао ваздушни простор изнад Суве Реке?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, није ми познато.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су и Срби и Албанци бежали од бомбардовања?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Подједнако смо бежали.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Подједнако су бежали? Ви сте били на положају?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су вас надлетале разне летелице, да ли сте видели навођене ракете, томаховку и томе слично?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Било је свега.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су дејствовали око Суве Реке и у близини места где сте се Ви налазили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте у близини полицијске станице.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Дејствовала је авијација НАТО пакта?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Идемо даље. Да ли је полиција у којој сте Ви радили била организована и да ли је радила по закону?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нормално да је била организована и радила по закону.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте од 1990. године полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Сада радите у полицијској управи у Крагујевцу, јел тако?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је то исти систем организације, да ли је секторски рад патрола, цежурна служба итд?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Исти систем.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте Ви као полицајац могли самовољно да предузимате неке акције, на пример да хапсите, да употребљавате силу или ватрено оружје?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: То ни данас не сме се.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Нисте могли? Да ли остале Ваше колеге нису могле тако да предузимају?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нису могле.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: За време потенцијалне ратне опасности и ванредног стања уопште и за сво време од 1998. године пошто је опште позната чињеница да су тад почеле борбе, да ли су акције полиције биле координисане, ако је Вама познато?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесу, без те координације ми не бисмо опстали.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је у тој ситуацији могла нека самостална борбена група да ради шта хоће и да предузима акције ван тога?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није ни смело.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У случају да неко предузме акције тог типа да ли сте Ви били организовани и да ли би тај био кажњен?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нормално.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Дугогодишњи сте полицајац у дежурној служби. Да ли је књига дневних догађаја уредно вођена?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се на исти начин води књига дневних догађаја у полицијској управи у којој Ви сада радите?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када Вам је мајка причала, односно рекла да је Јашар убијен, да ли Вам је то рекла у форми информације или Вам је објашњавала тај догађај? Да ли Вас је само информисала?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У форми жаљења.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања браниоци? Нема више? Оптужени?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ја бих судија, ја се извињавам – бранилац Петковић Мирослава. Пошто сте Ви живели у Сувој Реци, реците ми јел сте се Ви пре бомбардовања слободно кретали улицама Суве Реке?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисмо.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Данас сте рекли судији да је Сува Река била празна, да ли сте Ви мислили да су биле улице празне или да је читав град био празан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па град је био, куће су биле напуштене.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: А откуд Ви то знате? Јел сте Ви ишли по тим кућама?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Главном улицом где сам ја обезбеђивао преко пута полицијске, овај преко пута робне куће није било Шиптара. Највероватније да су се крили по подрумима.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: По другим деловима града?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не највероватније него најсигурније, да су се сви сакупљали на једном месту.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли сте знали Тановића?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Радована?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да. Где је он био полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Мислите као личност?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Као личност и као полицајац?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Добар полицајац.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Неки сведоци су нам рекли да је био мало и на своју руку?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није, ја колико знам ја сам био његов лични пријатељ и дружили смо се, значи ишао сам код њега и познавао сам му супругу и децу.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли је конзумирао алкохол?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Недељковићу, Андрејевић Срђана да ли познајете?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је он припадник полицијског резервног састава, а сад је припадник Жандармерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сада, него у то време?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У то време је био резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни полицајац? Где?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци? Од када је био у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим од '97.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '97? Да ли је био у време кад сте Ви отишли на положај у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли сте чули да ли је он уопште био на тим положајима у Ђиновцу, у том делу где су групе биле распоређене?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили у Суву Реку са положаја да ли затичете Андрејевић Срђана?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, њега сам затекао у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили са положаја?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га затекли, где је био?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Коју је функцију обављао али видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, био је са Вама?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Пошто је он повремено возио службено возило УАЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УАЗ је возио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: И он је возио, да био возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате своје приватно возило, да ли је имао и које возило је имао, ако је имао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли сте га искључиво у УАЗ-у виђали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Бојовић Дејан?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Помоћник командира колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник командира?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Или је, ја мислим да је он завршио Академију, па је дошо код нас није онда био помоћник командира него је био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац, кад је дошао код Вас у Суву Реку, значи у време од почетка бомбардовања да ли је Бојовић Дејан био ту?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, да ли знате да ли је био на овим положајима?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро. Да ли има још питања, изволите оптужени Митровић?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих овде само да се јави разлога, да појасним јер имам утисак да члан већа господин Крстајић мисли да Величковић и ово друго лице да је то једно лице, међутим ради се о двојници старешина, Величковићу и овом што је носио штапче, Ви сте га описали, мислите да је «Чегар 2» или не знате који Чегар, то се ради о Чегру 101, а можда некад преко радио везе чујете «Чегар 1» и «101» па док чујете, док се разграничи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш закључак, то је Ваше мишљење и не можете.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само поставите питање, а ми знамо ово што сте дали објашњење ми сигурно знамо и члан већа, о коме је реч.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имали сте добро запажање када сте рекли да је носио штап, да ли је са тог штапа била скинута кора?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је тај штап био дужине око метар?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он је то носио као сувенир, ево сви га знају по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, само питања поставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим, то су чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, да Вам кажем господине Митровићу, требали сте већ до сада да научите у том делу, да не објашњавате кад постављате питања, поставите директно питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То су битни елементи који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, молим Вас сачекајте, јер овако како Ви објашњавате, Ви наводите сведока шта треба да каже, значи немојте објашњавати, поставите конкретно питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико често је тај старешина са тим штапом долазио у полицијску станицу, код старешине у полицијској станици?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ја мислим да је долазио, да кажем пет, шест пута.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је имао?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: У мојој смени, што се тиче моје смене, значи кад сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону, значи долазио пет, шест пута у смени кад сте Ви, приђите мало да се чује, јел се све снима то.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Значи током мог рада, значи он је у мојој смени долазио можда пет, шест пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате где је био са смештајем?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате његовог возача?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чијег возача?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тог старешине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Величковића?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, тај што је долазио мајор Ранђеловић?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате коју је функцију он вршио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није ми било познато.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте чули за 87. одред, Посебне јединице полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред, приђите ближе микрофону.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесам доле чуо за 87.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да ли знате ко је био њихов командант?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, претпостављам да је био Чегар 1, а сад ја не знам ни 87. одред јел директни контакт.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да ли сте чули за 37. одред?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: И за 37. одред.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ко је био командат 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је, објаснио је о 37. одреду.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је објаснио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па сад је Чегар 1, 87.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово не можемо ми сад њега исправљати, молим Вас, молим вас немојте упадати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То су два одреда која имају два посебна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна које, молим Вас одговорио је на то питање, па не можете исто питање постављати више пута и све различито да даје одговоре, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Оптужени је питао сведока ко је командант 87. одреда, сведок је сад одговорио Чегар 1, следеће питање било, ко је командат 37. одреда, да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна па му је предочавано.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па да али сад пошто је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не зна и предочено му је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вам кажем, пошто је сад рекао да је 87. одреда Чегар 1, нормално је да га пита ко је 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може да га пита ако је рекао да не зна ко је командант 37. одреда, молим вас немојте тако, не може тако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па до пзданости сведока ће да одговори тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О пзданости сведока то ће веће да цени, пзданост сведока, па немојте молим вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да скратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли све ово када сте давали изјаву код тужиоца Станковића, Ви сте мислили можда на овог старешину што је носио штапче а тужилац Станковић је инсистирао на «Чегар 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, одбија се одговор, какво је то питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па то је цела заблуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на овакво питање, молим Вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја мислим да се све радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте шта мислите, него поставите питање, молим Вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је вршен притисак у односу на Чегар 1, када сте давали изјаву код тужиоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, да ли Ви мислите да можете да кажете како питање да постави, оптуженом, можете Ви да поставите а не да Ви сугеришете које питање?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Извињавам се, ја ћу поставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад Вам ја дам реч, седите немате сад реч.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Молим Вас да ми дате реч да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немате сад реч, оптужени прича, молим Вас недам Вам реч. Изволите наставите даље.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је на неки начин вршен притисак од стране тужиоца Станковића, јер су и други сведоци изјавили да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то јел су и други, да ли је вршено, не можете тако да поставите, да ли је вршен неки притисак на Вас код тужиоца?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није, није, али је било арогантно понашање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Арогантно понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арогантно понашање, дорбо, јел имате даље питања?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево нек нам појасни мало то арогантно понашање и завршавам.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па та дрска питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим шта су била питања?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Дрска питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дрска питања?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тако оценили то, добро, даља питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају оптужени још питања, прво да завршимо са оптуженима, немате више питања, изволте тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колега Ђурђић је завршио своја питања оним чувеним питањем дал се ово што је он причао данас и ово односило само на онај период кад се он вратио из Ћиноваца, па је сведок рекао да, е сад, није нама, мени бар то нешто није јасно, из овога што је давао Станковићу, из овога што је причао у истрази и овога о чему је причао данас, не произилази тај закључак, па ја сад поново питам, да ли су код командира Репановића или неког другог и пре бомбардовања односно пре Вашег повратка из Ћиноваца, долазиле неке друге старешине или нико није долазио пре него што сте се Ви вратили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да ли је неко долазио пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре бомбардовања, пре него што сте отишли у Ћиновце, пре него што је та акција спроведена?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не сећам се да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су онда ти људи долазили ако је полицијска станица била измештена, како су они пролазили поред дежурне службе кад Ви нисте били у дежурној служби?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како не знате, ако сте Ви били измештени, а свакодневно долазили неки код командира Репановића па Ви кажете видео сам га из моје дежурне, па Вас ја питам, како сте могли да га видите из нечега где нисте били да неко улази у нешто, где није било никога. Јел треба помоћ, јел треба пауза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Недељковићу Ви дајете врло различите одговоре, Ви и у току дана дате различити одговор, разумете, Ви морате да се сконцентришете Ви сте сведок, морате да говорите истину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можда се уморио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је потребна пауза да се одморите или можемо да завршимо?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не треба ми пауза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, да завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел можете да нам одговорите на то питање, јел сте се збунили или нешто друго је у питању?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, збунило ме је Ваше питање, сад не знам шта сте хтели тиме да питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде поново, питао Вас је колега Ђурђић ово што сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате микрофон приђите, зашто не седнете овде поред микрофона, Вама више одговара да сте без микрофона, седите овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После, после мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седните овде поред микрофона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде после мене, мислим о истој ствари, па хоћете али кад Вам дође ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, нека заврши тужилац.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако хоћете да прочитам да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, изволите тужиоче наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево, ово читам оно што сте рекли тужиоцу Станковићу, каже код Репановић Радојка су долазили старешине полицијске јединице СУП-а Крушевац, Алексинац, и они су Радојку преносили наредбе и њему давали наредбе за неке акције и за мере које треба предузети да се очувају одређени положаји и одређене локације, тако је на пример долазио «Чегар 1» и тако, тако, тако, па кад се то дешавало, пре бомбардовања, после бомбардовања или и пре и после бомбардовања, мислим почетка бомбардовања, разумете?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Током НАТО бомбардовања а и пре су долазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то, значи и пре и после, добро, то смо разјаснили, е сад друго, питао Вас је бранилац да ли је полиција поступала по закону, па сте Ви рекли поступала је, па Вас ја питам сад, Ви као неко ко ради у дежурној служби, кад сте чули да је убијен Јашар Бериша и ових 47 осталих људи.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија приговор, то нико није рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте о томе.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: То је тврдња тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, како није, шта није рекао, није кад је рекао да је чуо за Јашара Беришу, немојте упадати молим Вас, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у књизи дневних догађаја или већ како се зове та књига, проверили да ли се нешто десило у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Није постојала те књиге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питао Вас је да ли је постојала рекли сте да јесте?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Дневних догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте, да је уредно вођен дневник и то сте објаснили?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Током НАТО бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел уредно вођен или није?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако је уредно вођено, а убијено 48 људи.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија молим Вас приговор.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па нисмо имали лице приведено уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав приговор, немојте молим Вас да упадате.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Код нас се лица нису приводила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је уредно вођена књига а убијено 48 људи, ја Вас питам сада, јесте ли Ви као неко ко је радио у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте проверили, логично питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Проверили, да ли је то уписано?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам проверио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто нисте проверили, јел Вам је обавеза да саопштите командиру шта се десило и сазнања до којих сте дошли, чули сте од мајке и брата да је убијен Јашар Бериша и још 40 људи, па Вас питам зашто нисте командира обавестили о томе?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам ја проверавао то, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не питам Вас дал сте, него зашто о томе нисте обавестили командира, зашто нисте уписали у књигу догађаја?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам рачунао да су други водили те књиге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли питали Тановића, Вашег пријатеља?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па ја нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је Ваш пријатељ, кажете дружили сте се с њим, он је остао у Сувој Реци, јесте ли га питали шта се то десило у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На кога мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Тановића.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Тановића, не њега нисам уопште виђао уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте нам данас да сте с њим добар пријатељ, да сте комшије, да сте се виђали, па Вас ја питам, како сад нисте се виђали, мало пре сте нам, пре 15 минута сте рекли да сте се виђали?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Током НАТО бомбардовања виђали смо се још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли га питали, њега, свог пријатеља, шта се то десило у Сувој Реци?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Какве сад везе има он, па ја Тановића нисам сретао два, три пута и једва смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте га питали, јесте или нисте, одговорите брате, одговорите да ли сте га питали или не?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад добијамо различите одговоре, господине Недељковићу ништа није смешно, дајете нам у току дана различите одговоре, на питање члана већа за 37. одред ПЈП, Ви кажете не знате, ја Вам предочавам, предочавам Вам из истраге, да сте рекли на питање адвоката Горана Петронијевића да се помињао «Чегар 1», да је то фигурирало као шифра, за команданта 37. одреда ПЈП Ви сте рекли да, значи знате, познато Вам је, сад Вам поставља питање оптужени Митровић, ко је командант 87. одреда Ви кажете «Чегар 1», шта је тачно, шта Ви знате у ствари, шта Ви знате, кажите шта знате?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: После оволико питања више ништа и не знам да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо паузу да направимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице молим Вас само да завршимо са овим, мислим да је битно, предочавам, односно цитирам записник о саслушању сведока Недељковић Звонка код истражног судије 29.11.2005., страна 6, почећу, истражни судија га пита «овде сте потписали записник из кога произилази да је Вама то познато да су му преносили наредбе и давали наредбе за акције и за мере које треба предузети да сачувају одређени положај и одређену локацију» Недељковић Звонко «е па управо због тога, кад сам давао исказ Драгољубу, господине ја сам лепо и јасно рекао» даље кажете «долазио Чегар 1, мајор али не знам његово име», «како знате да је Чегар 1», «па путем средстава везе често се чуло, наши преко радио-станице и мотороле», «разумем Вас то али откуд знате да је баш тај човек који је дошао да је он Чегар 1», сведок Недељковић Звонко «па знали смо пошто смо у дежурној служби при штабу радили, ја и колега Гогоћ Милован, значи ја сам њему служио као помоћник при средству везе, некад је он одмарао, некад сам ја био и знам да је Чегар 1 често на радио-вези чуо сам са нашим командиром, то је то», даље на моја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то све предочила, ово сад све.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, али молим Вас само тренутак, на страни 9, односно на страни 10, почео сам ја да му постављам питање, моје прво питање је било «Ви сте навели да сте били у неком штабу, у ком штабу сте били и у које време сте били у том штабу», «па били смо овако, у Дому здравља, били смо формирали тако штаб због безбедности и због навођења радио-станице од НАТО авиона, због тога, ту смо били петнаестак дана док није бомбардована зграда», «које је то време било у ком месецу», «па то је било одмах првог месеца НАТО бомбардовања», «је ли то било после повратка из Ђиноваца», «да, после повратка из Ђиноваца», «значи ова Ваша прича о штабу шта се дешавало у штабу, након повратка из Ђиноваца», «да», значи нећу даље да читам јер се сад односи на друге ствари, е то је око времена и око свих оних шта је било и кад је било, то су наводи које је дао истражном судији и његова објашњења, питам га да ли је тачно ово што сам ја прочитао сада, док сам читао и што је он реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно то све што сте изјавили код истражног судије?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово што сам Вам прочитао, јел тачно?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па јесте тачно, али.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е хвала.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Оно се односило, ја нисам лично познавао Чегар 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу једну.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да дате исказ? Не може члан већа, не може.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 13,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Ђурђићем. Добро, изволите наставите са питањима, сведок.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА НЕДЕЉКОВИЋ ЗВОНКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања, оптужени. Нико нема питања, јављали сте се и тужилац се јавио, није, ја сам мислила да Ви имате питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу судија ово схватити добронамерно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, добронамерно. Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих замолио господина тужиоца да ми прочита ону реченицу коју је Ваш претходни, Станковић, да су долазиле старешине из Прокупља из Алексинца и да су разговарали око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Око територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви имате питање за сведока а не за тужиоца, него за сведока.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, да ми прочита реченицу на основу које бих ја поставио питање, па не знам да нађем где је, е хвала, јел то је питање из те реченице, битно питање, Ви сте мало пре прочитали, захваљујем се, извињавам се што Вас мучим. Станковић што је дао оно да су долазиле старешине из Прокупља из Алексинца, е ту ми прочитајте, «код Репановића су долазиле старешине полиције јединице СУП-а Крушевац и Алексинац, и они су Радојку преносили наредбе и њему давали непосредне за неке акције и за које је требао да предузму да се сачувају одређени положаји и одређене локације, е, тако на пример долазио је Чегар 1, који је био у чину мајора» и тако даље, да ли сте на то Чегар 1 и на тај што је долазио односи на тог мајора што је носио штапче или на неког другог старешину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На тог мајора који је носио штап.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи све ово што Вас је питао то се односи?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На «Чегар 1», на.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ко је тај «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Па на оног мајора сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је то «Чегар 1»?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И све ово што смо данас радили, што смо радили код истражног судије и код тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли сте Ви чули, ја сам Вам дозволила, Ви сте предочили део који сам му и ја предочила, он је определио, он је чак код истражног судије определио и ко је «Чегар 2», значи «Чегар 1», «Чегар 2», а шта је тај мајор, који је он Чегар?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 101, «Чегар 101», он је командант 87. одреда, командант 87. одреда, Ви мислите да је «Чегар 1»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви мислите, него.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мало пре је тако изјавио?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И само још једно питање, да заокружимо целину, на данашње саслушање, не, код истржаног судије, код тужиоца и тако даље, све ово што сте говорили у вези «Чегар 1», и у вези тога, да ли се то односи на оног што је носио штапче или на неког другог старешину?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: На оног што је носио штап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Добро, да ли Ви имате још нешто да изјавите господине Недељковићу?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не бих имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тражите трошкове доласка имате право на ове путне трошкове, Ви долазите из Крагујевца?

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашој информацији 1.300,00 динара је повратна карта.

Сведок трошкове тражи, исплатити сведоку 1.300,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Недељковићу можете ићи.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ићи, хвала Вам лепо.

СВЕДОК ЗВОНКО НЕДЕЉКОВИЋ: Добро.

Сведок ЂУРО НОЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Нојић Ђуру. Дobar дан господине Нојићу.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо узети Ваше личне податке, Ваше име и презиме?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Зовем се Нојић Ђуро, рођен сам 24.07.1969.године, у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Живорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па имао сам и кућу и стан, живео сам у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада која Вам је адреса?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Смедерево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смедерево, јел тако, то је овај?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Колективни центар Радицац, јел се то изменило или је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Исто, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, добро.

Са личним подацима као у претходном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Нојићу позвани као сведок, дужни сте да нам говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања у колико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону дужни сте да положите заклетву па Вас молим да прочитате овај текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли Ви нешто знате о страдању породице Бериша?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам преко медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко медија?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена да ли сте нешто чули, у то време да ли сте нешто чули?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: На које мислите време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Време од 24.марта '99.године, где сте Ви били?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Били смо на положају пут Топличане-Лешане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вас је одредио и кад сте отишли?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па добили смо положаје по, нормална ствар да командир нас одредио свако где ће ко да буде да зна где су људи, где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то командир одредио, јел можете да нам објасните?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па то смо ишли у групама по 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али како је одредио, усмено, писмено, како?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па не, знало се, рат је, та група иде тамо, ти тамо, тамо и тако смо отишли сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи колко бих Вас разумела усмено је то ишло?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јер овде нам је Недељковић спомињао да је то било писмено.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Извините, ја сам каснио, ја сам каснио пошто сам био у стану то кад је почело бомбардовање ја сам последњи стигао и тако да сам ушо у последња кола и ишли смо на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад сте дошли код, испред полицијске станице, кад би то било, јел то у јутарњим сатима?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па било јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било јутро?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим пошто смо читаву ноћ били доле у подруму пошто имали смо жену, децу, тако у стан, дошло возило, са возилом отишо сам горе до станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли испред полицијске станице, тог јутра, не можете да прецизирате који је то датум?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па то је јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовање је објављено.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Бомбардовање, да, и почела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одмах сутрадан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми смо одмах сутрадан, јер ја сам био по распореду увек, нормална смена, био сам на одмору, тако ми припадало, после да дођем да се јављам у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте већ знали 24. кад је било објављено бомбардовање, распоред и да ли Вам је тад већ речено да ћете сутрадан и ићи на ове положаје?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, не, није, нисмо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, ко Вам је саопштио и ко Вас је позвао да дођете?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па дошла је возило, патрола дошла нормално, зна се место где се састајемо, значи ја сам припадник резервног састава, мени је припадало у станицу да се јавим и ја сам се јавио у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко Вас је обавестио да дођете рано ујутру да се јавите испред полицијске станице, јел Вас зову телефоном, усмено обавештавају?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам имао телефон, него био сам вани, видео сам патролу, они видели, ја сам ушо и отишо сам у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, значи тако су Вас позвали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви долазите испред полицијске станице, кога све затичете тамо, да ли је било доста полицајаца?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па било нас је мало једно време, тако, ко је ишо у возило тако, како да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли кога сте затекли?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Затеко сам командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јер он реко ми да са «Ладом» кренемо, а ја не знам да возим, реко сам да не што немам возачку него и не знам да возим, после је Папић возио, како нас пребацио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, командир Вам је рекао да «Ладом» да кренете?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, «Лада-нива» је била на располагање, возила, да се људи склонимо пошто авиони већ надлећу изнад станице, изнад, да ако нас приметете у групи, ће нас убију, да нас гађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али како је сад то изгледало, Ви сте дошли, јел Вас је он прозвао ко све иде, јел по групама прозивао, како вас је одредио, вас полицајце, командир, јел вас прозивао па каже прва група иде, па друга група коју сачињавају ти и ти полицајци, како је то ишло?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па не, ми кад смо стигли оне су већ групе ишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су одлазиле групе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми смо стали, колико нас пар полицајаца и командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да вас је Папић возио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, Папић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић? Којим возилом?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: «Ладом-нива» нас је пребацио, са «Ладуниву» бели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «Ладом-нивом» вас је возио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, до места где треба да будемо да држимо положај, чувамо мост, онда вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте Ви ушли у то возило? Са ким сте ушли у возило?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Били смо ја, Недељковић, Ђорђевић Живорад, не могу да се сетим имена из Сурдулице, Аризановић Зоран, Поповић Милан и тако, било нас је тако око 12, 13, јер ми смо били раштркани преко дана на положаје јер свако је имао свој део да чувамо, да пратимо, да чувамо себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где вас оставља Папић?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ставља нас поред пута, он се враћа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно где, јел на улазу у Ђиновце или где?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, да, на улаз у Ђиновце то је једно брдашце ми где смо заузели, то је на самој раскрсници, он је окренуо и више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самој раскрсници? Колико је било вас у групи? Колико вас је било отприлике?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па једно дванаесторо били смо, а можда и више, не могу да се сетим тачно јер како смо се мењали овај иде мења овог, некад нисмо се ни виђали између себе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам је Репановић рекао ко је ваш задатак?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је Репановић рекао који је ваш задатак?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нема ништа, да чувамо пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па пролазни пут, пошто треба војска да прође ту, милиција да пролази, нисмо заустављали никога, нисмо виђали никога, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога да чувате пут?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пут, нормално пут, асфалтни пут, пролазни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога чувате пут?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да не прођу терористи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако причајте нам то Вас питамо. Добро. Реците ми где сте ви били смештени ту поред пута, јел то био неки објекат или шта је то било?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Била је једна мала кућица и једна кућа под плочом је била, то смо ми сами заузели положај, значи сваки војник нормално да би и сваки полицајац прати да заузме положај да би заштитио себе, другара па остало и тако смо положај заузели и ту смо боравили свих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у вашој групи био још неки активни полицајац?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Био је Недељковић Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељковић?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали средства везе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали? А ко је имао све средства везе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Чини ми се да наша група није имала везу. То не могу да се сетим баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се ту задржали? Колико дана сте ту били?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пет дана, шест, тако, између пет, шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте пошли да ли сте понели храну и воду?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, зато што нам носио помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је доносио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Доносио помоћник, Папић био са колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам се храна доносила – свакодневно или како?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па само ми би знали да је храна ту јер ми смо на положаје као ко сад има паузу дође тамо једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, где дође? Ви сте ту на положају, јел тако, ту поред пута? А где вам је храна?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, али имамо промену распореда. Храна нам је била ту кућа где нам је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви преузimate ту храну?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам ја стално био ту, ја сам некад ишао и ниже мало за сто метара, онда ниже доле, значи како ко се нађе од колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, јел сте свакодневно тако добијали храну?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да имали смо увек црне кесе са хлебом, наресци, онда следовање што је следовало нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се Ви сећате да ли сте имали прилике да видите, па спомињете Јовановића, да ли је још неко долазио поред Јовановића и доносио храну?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Мени се чини да је Мирослав био једном онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном да је био?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Воду, чини ми се вода да је била дал кисела вода, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се још сећате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио командир Репановић?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Долазио, пролазио ту, нисмо ми пратили сад, не можемо ми командира да зауставимо да питамо командире где ћете, где сте пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазио је ту?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га видели да је пролазио? Јел се заустављао, јел причао са неким?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па нема потребе да прича. Авиони су стално надлетали, зна да држимо ми тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом га Ви видите кад пролази?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Кеџ је био један црвени, «Застава» мени се чини да је долазио Папић једном, овако ишли блиндирана возила, ишли пинцика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам тад кад видите, пошто кажете једном приликом да је био Репановић да ли сте га видели у ком возилу је био? Јел мислите кеџа?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим тачно које возило, али знам да је прошао, командир кад прође сви знамо да је прошао командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада док сте обезбеђивали пут имали прилике да видите да тим путем пролазе камиони, да пролазе путничка возила, ципови?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Слаб је интензитет возила био, баш слабо, тад док смо били ми. Један део где смо држали обезбеђење не може да се види, значи окренути смо сасвим другачије путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте све време били ту ваша група, на вашу групу мислим? Да ли је неко одлазио или је неко у међувремену долазио, да ли се сећате тога? Да ли је неко напуштао положај од ових ваших колега који су пошли са вама?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у међувремену неко долазио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли знате ове друге групе где су биле лоциране у односу на вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па биле су према све ка Призрену тај пут цео, Топличане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све у једној линији јел тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па далеко смо били доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Призрену с које то стране, леве или десне? Пут према Призрену с које стране сте ви били?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Кад идемо из правца Суве Реке ка Призрену ми смо били лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лево сте били?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па да, лева страна је била све куће тако, тај ред а овамо су биле њиве, виногради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате ко је још био на тим положајима?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? И добро, ко вам каже да се вратите сад у Суву Реку?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па дошао је командир по нас, враћамо се, мењамо положај, добили смо положај робну кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вам каже? С ким се враћате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Вратили смо се тамихем једним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не сећам се, јер ми смо били иза са цирадом је било покривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се јављате? Вратили сте се у Суву Реку?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Речено нам је да се променимо, истуширамо и положај добили смо Робна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту вам је положај био?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је полицијска станица? Да ли сте се јављали у полицијску станицу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, не, није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли знате јел била измештена полицијска станица можда кад сте дошли, да ли сте чули да ли се причало о томе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па после кад смо стигли знали смо станица где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је била?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам да је била у амбуланти доле, у дому здравља, сад временски не знам тачно кад је било, после у згради један улаз, па други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад сте дошли, јел тад била измештена или пре тога?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не сећам се тога, знам да смо дошли ми да нам је био положај одмах у робној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Долазите у Суву Реку, да ли сте нешто приметили необично у Сувој Реци? Да ли је било неких паљевина, да ли сте имали прилике да видите запаљене куће?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте приметили, шта сте приметили?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па с десне стране неке продавнице су биле запаљене и тако, локали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране где би то било, који је то пут?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па «Балкан», преко пута фабрике «Балкана» ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су то куће преко пута фабрике?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Е сад не знам то су велике фамилије, да ли су Берише или Шаља или Кучи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихове куће да су запаљене? Јел сте коментарисали са неким сад кад сте се вратили? Видите запаљене куће, јел коментаришете, јел питате зашто, због чега су запаљене? У моменту када сте отишли на те положаје нису били, јел тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису биле запаљене? Е враћате се и видите запаљене, јел питате некога шта се то догодило?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Није имало потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није имало потребе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па нема с киме, шта да питам кад видим да је спаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са Вашим укућанима коментарисали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, само супругу имам, живим сам одвојено са супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ни она ништа рекла да ли је чула нешто шта се догодило?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Није, зато што су они били све у стану, у стану и подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите неке избеглице, неке избегличке колоне? Да ли сте чули нешто о томе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па видео сам, али то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Маја месеца тако. Ја сам виђао колоне, не из Суве Реке него овамо из правца Ораховца ка Призрену пошто сам ишао начелника да пратим, ништа друго, видео сам али не знам одакле, ипак људи, колоне су ишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште чули шта се то догодило са породицом Бериша у то време?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, чуо сам после од мислим сад је тај покојник Трајковић Милутин, дошао неко из фамилије од стричева ваљда покојног Јашара да је питао пошто су комшије и ја сам комшија исто кућа од куће одвојени смо, ливада нас одваја и питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа до куће са Јашаром?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, мајкина кућа, породична наша кућа и њихове ливаде су иза тако за једно 100, 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас пита?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Дошао стриц као наводно његов стриц, да ли је стриц или брат од стрица, не знам, питао Трајковића да ли знаш нешто у вези Јашара и овај је питао, ја сам био тад ту и питао мене покојни Милутин да ли знаш нешто? Не знам, кажем видиш да сад долазимо са терена и тад сам сазнао да је убијен Јашар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте се интересовали шта се то догодило?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па нема с киме кад нема никог, никога нисмо, по кућама није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били ти људи?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Скривали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате он је радио на бензинској пумпи, јел тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам бре, јер ја сам ишао, први ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када, реците ми то кад сте дошли, да ли сте затекли некога на бензинској пумпи?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко други радио, да ли знате јел уопште неко радио после Јашара?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како мислите да радник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, радник ко је био после радник на пумпу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, јер нисам имао потребе, нисам имао кола, да идем на пумпу, јер ми горњи део нисмо држали, ми само до робне куће и тусмо држали положаје ту смо и спавали у робној кући, значи ту смо пратили пут, Робна кућа до подрума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Абдулах Ељшанија ко је то?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам, презиме познато Ељшани али нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте значи ово кад сте отишли на положај пре тога где сте, јел сте радили као, јел сте били као резервни полицајац и пре тога?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јесам и имао сам одмор, мислим тих дана пала ми је пауза између овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах сте били?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Почело је бомбардовање онда остао сам кући, где ћу ноћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на обезбеђењу полицијске станице тих дана?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Тих дана, пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па имали смо мешовито распоред, некад смо на стражи иза, некад испред, некад смо држали по пунктовима, некад у патроли, тих дана нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, значи пре Вашег одласка на ове положаје, да ли су постојале ауто патроле?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ауто патроле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па ишло се, али у касне сате не, онда сви се повлачимо у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим касне сате него уопште јел су постојале неке патроле по граду, дежурне ауто патроле?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јесу нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било ауто патрола?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте Ви некада били на звонику?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: На звонику био сам јер ја сам то радио, правило пошто ми је рођак један држао звона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте правили тај звоник?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто сте Ви правили звоник мора да знате шта је вишље – да ли је виши звоник или је виша црква?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па црква је већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виша од звоника?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јесте, јер где смо правили степенице то је нормално због лупања звона где смо правили степенице ја и покојни др. Бобан, Бобан Вуксановић, он звао ме пошто имам ја алат и мајстор сам по струци, нисам тесар него вариоц, бравар да направимо горе јер ко се пење степенице су готове да испадну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте опишите нам мало тај звоник како је изгледао, да ли је имао прозоре? Опишите нам како је изгледао?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па од камена рађено као свака црква која има звонарник, само што нема потребе да идете горе него него мало одређена висина – 5-6 метара тако. Негде око 20, а можда и мање од 20-ак степеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико може да стане у том кругу, у том звонику, колико може да стане људи?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па као ја двоје, троје, тако. То је намењено за човека да се не пење да би лупао звоно, значи један да може да се окреће, то је отвор, степенице да сиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какав је видик са тог звоника? Да ли видите двориште полицијске станице?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па не може да се види јер има дрвеће, има и зграда једна испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рецимо у то време марта месеца јел било дрвеће велико, јел олистало? Како је било, јел велики тај дрворед јел висок?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где нисте били?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: На звонарнику мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али радили сте те степенице па вероватно имате представу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам имао потребе да пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте осматрали да би могли нешто ближе да кажете?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ко је био тих дана пре Вашег одласка на положај, ко је био тих дана на обезбеђењу на звонику?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: На звонику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нико није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисмо давали нико од нас страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су се давале ту страже тих дана?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То је било, правили смо '98. још прије него да почне појављивање ОВК и тако, то је рађено, а иначе овако нисам, нисмо ишли. Ми смо давали страже око станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада кад сте давали те страже и када сте били у Сувој Реци у оквиру полицијске станице на обезбеђењу, да ли сте имали прилике да видите неке старешине, неке чиновне, људе са високим неким чиновима да су долазили у полицијску станицу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли је било неке полиције осим ваше односно полиције Суве Реке, да ли је било још неке полиције у самој Сувој Реци?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па било је ови што су долазили Срби на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, одакле су долазили јел знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Свако из различитог места, највише из крушевачке станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из крушевачке? Јел знате ко је њима био ту командант?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам, сећам се само једног покојног, не знам шта је био по чину Веља, чули смо погинуо на нагазну мину заједно са судијом Цанетом, Величковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јачи мало од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупнији, висок, низак?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте виђали да је долазио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, он је долазио још тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам '99. године рецимо марта месеца?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: А '99. не, нисам виђао њега, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видите само полицију са стране које долази?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, нормално са стране, стража наша, резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их виђали, у којим униформама?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па ми смо имали плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ови доле ујутру кад смо дошли они су имали сиво-маслинасто, зеленкасто, разне, имали и ранчеви и ово, свако је носио. Имало је разлике између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били наоружани?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па нормално свако мора да буде наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су били наоружани?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су имали још нешто од оружја?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сем аутомате, нисам видео, добро и пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су носили, спомињали сте нешто код истражног судије да ли су носили неке снајпере?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па имало је снајпера, али одељење како коме припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите у одељење?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Формацијски припада, у свакој јединици припада снајпер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сте имали ви снајпере, Ваша полиција?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам. Ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте имали, али овде каже ту су долазили стално из Крушевца младићи који су носили, видимо стално кад носе снајпер тако али то су људи нови непознати. Ту сте мало објашњавали да сте и њих имали прилике да видите са снајперима, јел тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па то су те, то јутро кад крену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког јутра?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јутра бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је кренуло бомбардовање тад сте их видели?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, код «Балкана».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код «Балкана» и где крећу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Где су пошли ми не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јел они ту ималик, ту су смештај имали, ту наоружани били, имали оклопна возила, стража је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте можда видели тада кад сте се спремали да идете на положаје, да ли су ту били неки полицајци?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, они су били удаљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стране? На испомоћ који су дошли? Нисте их видели? Тад кад сте Ви дошли нисте видели?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Само смо ишли путем, кад смо ишли тад сам видео да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко кад је ишао путем?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми кад смо пошли за на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? Значи, кад сте кренули?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Видели смо доле код хотела, то је нормално, ту је било места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад сте кренули на положај видели сте их? Е сад како их видите, да ли су већ били постројени, да ли су били у возилима?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, то су били овако у групама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред где? Испред хотела?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Испред хотела нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су била нека возила ту?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па била полицијска возила, јер ту је центар и возила ту су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел пратите где иду они, којим путем, чисто којим путем су кренули?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како да пратимо кад смо ми кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отишли пре њих? Само сте их ту затекли?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, само у пролазу тако, јер нисмо имали више контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате сазнања да ли је било на звонику неког снајпера марта месеца?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте мало код истражног судије објашњавали кад сте се вратили са положаја, мало сте причали о томе на питање судије да ли сте видели да ли има упаљених кућа и сад сте о томе говорили, мало сте онако изразили сте да сте се најежили кад сте видели. Како је то било, опишите нам мало, дочарајте нам мало како је то изгледало? Шта је то оставило такав утисак на Вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како да дочарамо паљена кућа јер ми смо били у селу и сад дођеш одједном као што је спаљена моја тако је спаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је то пут, где су те куће спаљене? Који је то пут? Који пут води, где су те куће? На ком путу су?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Поред главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који је то пут?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Призрен-Приштина или Сува Река-Приштина, јер Сува Река је у средини пута између Призрена и Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви живели?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ја сам живео у центру доле, балканске зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање истражног судије «Знаш ли Рештански пут где је», Ви кажете: «Да знам, па ту сам живео у Сувој Реци на Рештанском путу». Јел сте пролазили кад сте се вратили са положаја тим Рештанским путем?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам живео на Рештанском путу, ту сам ишао у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Да знам, па ту сам живео у Сувој Реци»? Вероватно сте мислили тако сте се изразили?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми смо имали школу једну са те стране Рештанског пута који спаја пут, Сува Река-Ораховац на том путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте пролазили тим путем тад кад сте се вратили са положаја?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, није имало потребе јер ја сам био у робној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од ваших из резервног састава кога још познајете? Да ли познајете Фатић Милована?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био у то време, да ли је он био са Вама на положају?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Е то не могу да се сетим, не сећам се. Знам да су била два брата Жика и Божа, Казић Крунислав, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви као резервни полицајац дужили бомбе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фатић Милован нам је рекао да је имао бомбу па зато Вас питам да ли сте Ви уопште дужили бомбе или?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате ко је Јовановић Ненад, помоћник командира, да ли га знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређени ту?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ти командири, помоћник, зна се, ми смо имали распоред рада, приђеш у станицу, питаш ако имаш телефон или пошто сам био близу идем питам кад ми је распоред рада и тако, значи, распоред рада или командир или помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада видели, да ли сте имали прилике тад, тих дана да видите Нишавић Милорада, званог «Мишко», претпостављам да га знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам. Не нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, током марта месеца да ли сте га виђали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: После тога виђали смо се, мислим овако у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао у то време?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, да ли је био у униформи, како је био обучен?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Увек је био у цивилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек у цивилу? А где је радио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Станица наша, он је имао канцеларију где имали пасош и личне карте горе на спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте рекли у којој служби је радио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: У Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још радио са њим, да ли знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам да је примљен млад, не могу да се сетим презиме, Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаблановић да није?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јаблановић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је радио? Да ли је још неко био у тој служби?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вељковић Велибор?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Мислите командир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељковић Велибор? Рекли сте да је он био ћата када Вас је истражни судија питао?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: А да, сећам се, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је његов надимак био?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Веца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у то време?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Он је ћата код њега смо подизали плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њега сте плату подизали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да. Код њега и код још једног полицајца не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Новковић Јовица ко је? Новковић Ивица?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ивица Новковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивица Новковић да ли знате ко је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, он није из Суве Реке, из нашег места није, Новковић нема презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Једино ако није из Ниша, Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Андрејевић Срђан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам Андрејевића, његова мајка је учитељица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Суве Реке? У то време када сте, значи од почетка бомбардовања 24. марта непосредно пред објављивања бомбардовања да ли је он био у Сувој Реци?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Први дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим, знам да је касније био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то касније? Кад сте се вратили са положаја да ли сте затекли Андрејевића? Да ли је он био ту?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, ја њега срео сам после, могуће да је то маја месеца, знам да је био неки напад да је дошао он да се извлачи возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате која возила је он возио? Да ли знате возило које је возио путничко?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Његово цивилно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово, да ли знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да га видите са возилом?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли знате ко је Бојовић Дејан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како, Бојовић Дејан? Јел има надимак пошто по надимку знамо се доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојовић Дејан, не знате? Да ли знате да ли сте чули?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Познато ми је али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Да ли знате Шабани Рамадан ко је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да није то овај мали Заре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чега се сећате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Шабани Рамадана знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време Шабани Рамадан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац – резервни, активни?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни? Јел можете да га опишете мало? Како је он изгледао – висок, низак, крупан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Низак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низак? Јел био ваше висине или је био нижи од Вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нижи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је нижи од Вас, која висина је његова, односно која је Ваша висина?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ја сам метар и непуно 80, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метар и?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: 1,80 сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он би колко био од прилике?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Он је био па тако око 1,60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Низак растом?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Низак, низак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, јел он Горанац или Муслиман?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам да је са Горе, али шта је, никад нисам имао прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате као Горанца или као Муслимана?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Рецимо ко Горанац, али исто ти је то, Горанац, Муслиман, то је све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо прилике да чујемо овде, каже овај горанац, овај каже нисам ја Горанац, ја сам Муслиман, зато Вас питам да ли сте чули да се спомиње, да кад се каже он је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Само име каже ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па по самом имену он је Горанац, али не знам из ког је места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да Вас питам, одакле је он?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам из ког је места, он је живео у Призрену и стално је долазио из Призрена у станицу нашу, а које место, где је рођен, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите да није из Призрена родом?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите из неког места је?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је он био на овим положајима, да ли сте чули да је и он био?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шабани Рамадан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми браћу Петковић Микија и Зорана, да ли познајете?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Петковић Мирослав, он је долазио, јел кажете, јел долазио на ове положаје, јел доносио храну?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, храну само доносио, тад сам га виђао и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зоран?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био полицајац?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, није, нисам њега виђао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био резервиста?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам, нисам њега никад виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: И нисам га видео до данас, мислим тек сад сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Папић Рамиз, шта је, јел он возио, јел био искључиво возач или је имао неке друге обавезе и друге задатке, да ли знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, па по распореду како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По распореду?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како ко је, не знам дал је баш стриктно возач био или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел искључиво он доносио храну или је још неко поред њега или су се стално смењивали, ово сте већ описали да је долазио, да су долазили разни, и Јовановић и?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам да је долазио, да је био помоћник, да је долазио баш, црне кесе, ја сам једном предузео, а после нисам виђао ко је носио хлеба, само смо видели на то исто место да носе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сад знам. С њиме нисам имао контакта сем једном оно код неке продавнице ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па по медијима, нисмо му знали име и презиме, него надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте га знали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: «Јајце», као «Јајце», мада никад му се нисам обраћао тако јер нисам имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав сте то конфликт имали са њим?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па ништа, око неке продавнице што је била разбијена, грађани ушли, они пролазили нису интервенисали, ми смо после ту пришли, кад су грађани ушли ми немамо шта да радимо, само смо рекли, узели брашно, узели тако то што им треба и ништа друго, то неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела, то сте код истражног судије мало објашњавали у ком смислу сте то описивали, шта је то било, са том продавницом, која је његова улога била у свему томе, шта, јел се нешто љутио, шта је било?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па љутио се што нисмо реаговали ми а они већ пролазили ту, јер они су ипак возилом ишли а ми смо ишли пешака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате одакле је он?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам да је из околине Ораховаца, а место не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а јел знате због чега је прешао у Суву Реку у ОУП?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Како можете да га опишете, имали сте тај један конфликт, јел овако као полицајац какав је био, као човек, не као полицајац него као човек?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не можеш човека из прве да опишеш, али то је тај тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само тај тренутак?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То је тренутак, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Никад нисам имао контакт с њим, не, не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио да доноси храну, воду?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Реците ми тих дана пред полазак Ваш на ове положаје, да ли знате, да ли је било неко лице притворено?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Можете да поновите питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко лице било притворено тих дана, пред полазак Ваш на положај, да ли је било неко лице притвореноу станици?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, ја нисам био, био сам на одмору, нисам, после ноћне следује нам као пауза и не знам, зато не знам да ли је ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли знате ко је сведок «А», пише Вам овде име и презиме, немојте читати на глас него само погледајте и ословљавајте сведоком «А», пошто је заштићени сведок, да ли га познајете?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам и знам и «Б» и «Ц» знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли сте имали прилике њега да видите да је долазио на положаје, сведок «А»?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тог јутра ту кад сте се Ви спремали да идете на положај, тог јутра да ли је био ту испред полицијске станице?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам за то, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ове Трајковиће, доста их има, Трајковић, не морате, ја Вас питам уопште за Трајковиће да ли знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па знам, знам и «Б» знам и «Ц», знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за породицу Трајковиће, Роме?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: А да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли се нешто причало, да ли сте чули, јел их знате лично?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам их лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто коментарисали можда евентуално са њима?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па није, то је тај њихов деда само дошо да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је то?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, то је тај стари што је питао и ја баш се изненадио, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Нојићи, рекосте да је командир то јутро испред зграде ОУП-а у Сувој Реци, кад сте кренули на положај према Ћиновцима, јел тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ту помоћник?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим, знам да су били по станицама, јер то је објекат где спавамо и објекат полицијске станице то су две зграде?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него то јутро, ту кад ви идете, рекосте у групи 12-13 вас, па вас упућују на тај положај према Призрену?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете ту је командир, вози вас Папић «Ладом нивом», па ми остаје нејасно како вас 12-13 у «Ладу ниву», да ли је било више возила?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, то је једна група, па после дође по друге и одведе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко вас је тамо на самом терену распоредио вас 12-13 да каже Нојићу ти ћеш бити ту и ту, да вас распореди тамо на самом терену, ко је то урадио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То не могу да се сетим баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је командир отишао са вама да вас распореди тамо?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Смо добијали положаје, он каже будите код тамо на путу чесме, положај, чувајте мост.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, али нисте сви на једном месту, него сте се распоредили?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Чини ми се да је био и помоћник, сад, то ми је још тај дан као кроз маглу,.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја ћу Вам сад прочитати, Ви сте нешто у поступку истраге у том смислу говорили?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу баш тачно да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пита Вас истражни судија «јесте ли се постројили», сведок «не, како ко смо добили положаје у колима, јер мало је било возила, једна група», истражни судија «ко вам је доделио ко ће где да иде», сведок «нама додели Радојко Репановић и Јовановић Ненад», истражни судија «обадвојица или један од њих», сведок «да, да, јер било подела једна група да иде горе, једна доле и тако, ми са Јовановић Ненадом добили смо, није Ћиновце, него улазак у Ћиновце»?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, јер он је остао са једном групом код моста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Помоћник, ево сад се сећам, да нам каже шта треба, мост да се сачува и онда је дошо код нас да види положај, како, где смо заузели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ви кажете да се то дешава сутрадан, након почетка бомбардовања, јел тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То јутро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То јутро након.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, увече бомбардовање и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Увече почело бомбардовање то сте.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ништа после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ево он каже да уопште то јутро није био у полицији, тај дан уопште није био у полицији имао је своје приватне проблеме, уопште није био у згради полиције?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То не могу да се сетим баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тачно нам је описивао где је био 24-ог, где је био 25-ог, где је био 26-ог.марта. Да ли је било неких војника полицајаца у црним униформама, са марамама око главе и тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Сувој Реци, јесте ли примећивали уопште да их тамо има на терену Суве Реке?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, сем нас резервни састав овако, камиони нормално да пролазе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, резервни састав, онда рекли сте ови из Балкана који су имали униформе такве неке које су имали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас питам да ли је било неких који су имали црне униформе и?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам, нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неке мараме око главе?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам то приметио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за појам Чегар?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за појам Чегар, ако не у оном географском смислу, јел, «Чегар»?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: «Чегар»?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Одзив јединице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које јединице?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Из Крушевца што долазили, Лесковац, Крушевац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А, те јединице из Крушевца.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, Чегар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одзив?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Лозинка то је, као ми што смо имали Шара, они имали Чегар то још '98, исто то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте се вратили у Суву Реку, да ли је, да ли је тамо било албанског живља, када сте се вратили ово после пет, шест дана у Суву Реку, да ли је било у Сувој Реци албанског живља?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисмо залазили нигде, јер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Одмах смо дошли код Робне куће и ту смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо и оног сведока, каже, Сува Река је била празна, није било Албанаца?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Није, ујутру никога нисмо виђали, празно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па то се крили, свако се склањао нарочито од бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто да разјаснимо, пошто сте говорили да је био Јовановић Ненад, па Вас пита истражни судија, сећате ли се ко је био са Вама у тој екипи за Ћиновце. По овоме како сте Ви набрајали, да се закључити да је и Јовановић Ненад са Вама?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, Јовановић Ненад, припадник резервног састава, ја сам рекао судији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте набрајали, између осталих и Јовановић Ненада, значи мислите да је то припадник резервног састава?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Резервног састава, да, исто име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Помињали сте да сте ишли да пратите начелника, нешто Вас је суд питао око колона, па сте рекли, видели сте их када сте пратили начелника?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, али из правца, из правца Призрена, то други део, није наш део, то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је то начелник ишао?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ишао кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то значи било у Сувој Реци или ван Суве Реке?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ван, ван Суве Реке, само ван Суве Реке је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где то начелник живи?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: У Ораховцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То је Ораховац, то је пут Призрен-Сува Река-Призрен-Ораховац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А име и презиме тог начелника, ко је то?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Витошевић Добривоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ишао тај начелник на неки састанак, а да сте га Ви пратили? Да ли сте можда неког другог од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, да ли је знао, да ли имате неко сазнање да ли је уопште ишао на неки састанак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али чули сте, да ли је ишао, а онда га је пратио, то је био наставак, нисте сачекали да заврши.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам разумео питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пратили начелника на неки састанак у Призрен?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, ишли смо у Ораховац, он ишао кући, ја имам тазбину тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је командир Репановић ишао на неке састанке?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, нисам имао са њиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате да ли је ишао?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То јутро 25., шта је био повод да се ви окупите и да вас одведу на та места на којима сте провели неколико дана? Да ли је то, ето, реците ми, одговорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То је НАТО бомбардовање, одбрана града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била нека шира акција, да ли се нешто догађало око Суве Реке?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми смо удаљени били, ми никакав контакт са Сувом Реком нисмо имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је био циљ, шта сте требали да радите тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је, да обезбеђује.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Рекао сам да смо чували пут, воз чували.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се одатле видела комуникација Призрен-Сува Река?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не види се то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Не види се?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не види се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не види се?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Мислим, видимо Шар планину, али не видимо град.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте снајпер, питала Вас је судија, па сте рекли да свако одељење има снајпер?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Формацијски, не одељење, формацијски како следује то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је у Вашем одељењу имао снајпер?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Код нас нико. Ми смо имали само аутоматске пушке, неко и паповку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу се вратити опет на повратак у Суву Реку, када сте Ви рекли, ми смо се најежили. Долазите из правца Призрена, идете значи тим путем Призрен-Приштина. У ком делу Суве Реке сте то нешто видели, па сте се најежили?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То сам рекао, улаз у Суву Реку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почели сте да објашњавате, па Вас је истражни судија прекинуо. Ви сте почели да причате о неким продавницама, локалима, запаљеним кућама, демолираним, објасните нам шта је то?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То, да, судија питао, шта си видео, видео сам запаљене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је тога било?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, било је у центру, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, малтене, сви локали који су били поред пута су били демолирани, то сте рекли. Колико је тога било?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам ја колико има Сува Река локала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, колико сте Ви видели?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, то су, мало има нека продавница тако поред пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега сте се најежили, шта је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте толико инсистирати, ја сам га питала, све је он објаснио, немојте стално да се враћате на исто.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сада, када би мене неко питао и моју кућу, ја бих се најежио. Ја уназад како гледам телевизију, све ми је то, јер од стреса сам, ево већ годину дана болестан сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је повредило што је то Ваш град, што су то Ваше комшије, што су то локали Ваших пријатеља, да ли Вас је то повредило, да ли Вас је то најежило?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми само смо имали комшије где сам живео. Овако са овима нисам имао контакт, никакав, ни пријатељски овако, значи знамо да човек држи продавницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се питали, ко је то урадио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам никада се питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте питали командира ко је то урадио?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Дошло ред ја да питам командира, нисам никада питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто нисте питали?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како ја да питам командира или да питам командира где ћете да идете. Није моја дужност била да га питам. Ја сам исто био грађанин само припадник резервног састава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви живите у том граду, па можда прети опасност да се Вама нешто деси, јер је неко нешто направио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, није његова дужност да пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао га као човека, не као некога ко је на дужности, питам Вас, да ли сте питали некога шта се то десило људима?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам, нисам питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је то било нормално што је све попаљено, демолирано?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Рекао сам да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па када није, онда?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сада судији када сам рекао, како гледам, тако се најезим, јер ја моје сам видео кућу како је спаљена, како је уништена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је Ваша кућа спаљена?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, негде маја месеца, гледао сам, не могу да се сетим тачно године, неки поп је донео касету, имали смо три куће у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте градили тај звоник?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То је било још 1998., то све нормално, црква је то, увек смо као мештани уређивали цркву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то црква 1998. направљена или су степенице прављене 1998.?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Степенице смо правили, али и пре, пре сваке акције. Значи, то смо радили чисто из здравља, пошто ми у цркву идемо. Значи, то смо урадили, ја као мајстор дошао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте консултовали неког свештеника шта треба да буде више, ниже, тај звоник?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Где да нађем попа, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сува Река, да ли је имала свештеника?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Степенице ја сам правио, нисам дигао звоник да знам ја, значи степенице као мајстор, отишао сам, закуцао за здравље, радили смо цркву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више о томе, све сте испричали, тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, требао сам да градим цркву.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте били на потезу Топличане-Љешане. Колико далеко од Љешана?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам тачно километража, али има негде око два, три километра, има

НАТАША КАНДИЋ: А од Трња?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Е сада не знам шта рачунају они Топличане, шта се рачуна Трње.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, колико је Трње-Љешане?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је близу или је далеко?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, није далеко, да.

НАТАША КАНДИЋ: Близу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Мислим, Трње-Љешане?

НАТАША КАНДИЋ: Ви од Љешана и од Трња?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисмо ми били у Љешане и у Трње, ми смо на путу били.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али тај пут је имао одређено растојање од Љешана, Ви сте на потезу Топличане-Љешане?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, нисам имао потребе никада да идем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли онај ко иде у Љешане мора да прође поред вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Није Љешане него Лешане, Л, Л, Лешане, то ме збуњава.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли мора да прође поред вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Како, када прође да иде?

НАТАША КАНДИЋ: Када неко хоће да иде у село, било у Трње или у Лешане, да ли мора да прође поред вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ко да иде када НАТО бомбардује, нема живе душе, ко да прође.

НАТАША КАНДИЋ: Па, постоје подаци о томе да је тог 25. и 26. био врло велики број људи убијених у Лешану и у Трњу. Неко је морао проћи, па ја Вас питам, да ли војска, полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да не зна.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ја кажем да не знам, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ако су прошла, прошла су возила, ми не можемо да заустављамо војне камионе да отварамо цираду, да прегледамо шта има.

НАТАША КАНДИЋ: Али ја Вас питам, да ли пролазе поред вас, ви сте поред пута, да ли је тако?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да. Нисмо приметили, јер има и споредни пут доле где се излази у друга села, где се излази трећа, значи нема потребе овамо да прођу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте виђали војску? Да ли сте виђали јединице којима је командовао Божидар Делић?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам га, никада, људе нисмо виђали уопште, ни са ким контакт, које возило прође из касарне за Призрен или да дође из Призрена, да прођу.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, браниоци?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би могао сведок да нам каже, да нам опише место где станује у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите, где је то?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То је Дом здравља, то су две балканске зграде, то су станови од фирме «Балкана», ја сам, има једна зграда, један објекат, ја сам у други објекат.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је то у близини главног пута?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, то је увучено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Увучено? Када се иде из Призрена, да ли са леве или са десне стране увучено?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, не, из Призрена?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Из Призрена када идеш, онда десно, уђеш улицом и скроз.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико је то далеко од раскрснице главног пута за Приштину и овог Рештанског пута?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Има доста.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Доста има? Е сада ми реците, причали сте неки локали, нешто запаљено. Где се налазе ти објекти које сте видели запаљене, односно изгореле, нисте видели запаљене, извињавам се?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, то на улазу, прекопута фабрике цемента.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је то далеко од ове раскрснице главног пута и Рештане?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Далеко је то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Далеко?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Далеко.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас питам, за то време док сте Ви били на терену, да ли је пала нека бомба на Суву Реку?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пала, али у почетку, тих дана, не. Пала је не знам, не сећам се када, али пали једно три или четири. Ја баш тада сам био у стану.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Били сте у стану?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, у ово време није пала?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Када смо дошли?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, не, питам у време када сте били на терену?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: У почетку дана?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, не, не знам, јер ми смо далеко били од Суве Реке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Далеко од Суве Реке?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Чује се, граната.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У реду, реците ми, да ли познајете заменика командира Јовановић Ненада добро, помоћник, извињавам се? Да ли сте упућени у његове породичне прилике у то време? Да ли знате колико има деце, када је добио дете, да скратимо, знате или не знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам сина да је имао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате за кћерку? Да ли знате када је рођена кћерка?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам за кћерку.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате ништа? Добро, хвала. Само бих предложио после да се суоче на ово, на 25. да ли га је водио или га није водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако добацивати са стране.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорим Вама.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: (бранилац окривљеног Рамиза Папића) Ако може сведок да се изјасни на то, да ли му је познато где се у Сувој Реци налазила, у којој кући се налазила Мисија ОЕБС-а? Знате ли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пре НАТО бомбардовања?

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: И, односно пре рата, да?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пре, онда тада није била, то је супротно од полицијске станице.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Значи знате која је то кућа. Да ли знате, како су звали ту кућу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Не знате?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Велика била кућа, једна велика кућа као оно паркирана возила, онда једна кућа била иза станице, иза полицијске станице, која сада, не знам која је то фамилија. Ту су боравили они, спавали. Онда доле код наш улаз.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Добро, реците ми, Ви сте рекли да сте.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Само још нешто, била је једна велика кућа поред џамије и ту су исто спавали ОЕБС.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Значи, било је више кућа?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Више кућа, више.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: То што Ви хоћете да кажете, добро, а да ли Вам је позната, такозвана «бела кућа» у Сувој Реци, где је, између осталог, била смештена Мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, сада, то назив ме збуњује, али највећа кућа била је поред џамије.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Ја се извињавам ако би сведоку могла само да се мапа, па да проба евентуално да лоцира, у ком делу, да, да, може, ево имам ја. Да ли могу да помогнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ово је црква, да.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Ево то је срушено, ово су остаци, е сада, отприлике, где се налази та кућа, где је била?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Само мало.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Полако.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ту су била паркирана возила.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Добро. То је та велика кућа.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Имало велике куће још.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Добро.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сада не видим овде.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Али, то је та кућа?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Имала је та једна бела велика ту, имала овамо бела кућа, ту код џамије.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Лоцирали смо ту кућу, на исту кућу мислимо. Реците ми, да ли може са звоника да се види та кућа, са бившег звоника, пошто је срушен тај звоник, нормално, значи?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Која, ова бела кућа?

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Да, та бела кућа?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Из дворишта може да се види, али не.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Са звоника, са звоника?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам никада, нисам имао прилике мислим да.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Да ли можете да кажете, колика је удаљеност од звоника до те куће, отприлике, обзиром да сте рођени Суворечанин?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, отприлике има ту око 300, 400 метара.

АДВ. ПАЛИБРК ДРАГАН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Оптужени? Изволите.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја бих хтео једно суочење са тобом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћемо суочење, него да ли имате питања?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, да ли имате да поставите?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Везано за тај дан, пошто он данас на његово излагање, пратио сам баш добро, он се не сећа, сећа се командир да је, међутим, из истраге, у истрази сте говорили, значи тога дана када сте кренули на положај, значи 25.03.1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, немојте тако, питање му поставите, па ћете после имати прилике један другом да се обратите приликом суочења.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да ли сам ја тога дана када сте кренули на терен за Ђиновце, да ли сам био ја присутан ту на кругу или у станици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим Вас, знате ли колико пута је на то одговорио, постављено му је неколико пута то питање и предочено и постављено и одговорио је. Значи, имате ли неко друго питање да му поставите, а после ћемо током суочења да чујемо шта он казује?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Добро, ја сам највероватније пермутацију урадио, пошто је он после тих дана носио хлеб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, зауставите се мало, молим Вас, да ли Ви имате питања, осим овог, осим овог?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја сам хтео да се суочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћете се суочити, да ли има питања још?

После ћете, ако немате сада, да ли можете само да нам кажете, да ли Ви знате Јовановић Ненада некога ко је био резервни полицајац?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Знам. Није он био резервни полицајац, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Није он био резервни полицајац. То је по договору са територијалном одбраном, пошто није било довољно људи и онда припало је њих око двадесетак, то су одредили, заједно одредили смо са припадницима из територијалне одбране и то су припали нама, разумеш, једно време су били ангажовани код нас и значи они су коришћени као и остали резервни састав. Зато сада они третирају то као

резервни састав. После одређеног времена, месец дана или оно, када се мало већ стабилизовало стање, проширила се, удаљила се та ратна дејства, разумеш даље, онда су ти исти људи који су били код нас, враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај Јовановић Ненад је био на том Вашем положају? Добро, добро. Седите, изволите, оптужени Чукарић? Одустали сте, нећете? Изволите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан, господине Нојићу.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Добар дан.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Ви сте лепо рекли госпођи судији да сам сваки дан долазио, доносио храну, то је тачно. Шта сам ја по националности, ако може да каже суду? Није увредљиво, није ништа, кажите, шта сам по националности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли знате, шта сам по националности?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, знам да си Муслиман

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Добро, хвала. Где су се крила возила за време НАТО бомбардовања? Где смо крили возила, да ли се сећаш?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не сећам се.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Под дрвећем, не сећаш се, од НАТО бомби?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Од НАТО бомби, да, то били доле у парку.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте. И колико је то далеко од СУП-а?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Од пијаце?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Од станице полиције?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Од станице полиције и пијаца, то је из једног краја у други крај.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Е сада, колико је далеко, отприлике, од станице полиције, јер нисмо смели преко дана?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, у току дана не. То не знам колико је удаљено.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Има километар, два, отприлике?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, не знам колика је Сува Река, не знам колико је.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Километар, два?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Полицијска станица је горе на почетку.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: А ми смо крили возила?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Возила, то је они борићи где су били, да, код, где сам имао ја стан, па пијаца.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, ту смо крили?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не знам, има отприлике два километра, три можда, два километра можда.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: И треће питање, какав сам као полицајац, као човек и као радник био?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Као човек, јачи си од свих Србина, и као човек и као другар и као колега. Немам примедбе, нарочито за тебе и хвала ти што си нас.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам икада нешто урадио нешто незаконито?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ја се захваљујем што си нас спасио оног дана када смо кренули не знајући на путу, дошао.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам сам дошао са возилом?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Дошао сам са возилом и покојни Тановић.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Тановић није радио тада, Тановић је отишао.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: После са другим, али знам да је он, да је он дошао.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Колико је било вас људи?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми смо негде били око 19.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам сам извукао вас?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јесте. Не могу да се сетим још неки да су били, јер тада смо били баш.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: И ово, да ли си икада чуо или видео да сам нешто лоше урадио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Лошу реч рекао, неки прекршај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте како Вас је описао.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Хвала.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам, колегинице, ако могу везано за мог клијента Рамиза, колико је висок Рамиз Папић? Моје је питање, колико је висок Рамиз Папић? Добро нема каже, неко то неће моћи, евентуално ако буде требало, ја зато хоћу да, знам ја зашто постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, зато кажем отприлике, значи Ви знате колико сте високи?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Колико си ти висок Рамизе?

АДВ. РАМИЗ ПАПИЋ: Па, 168, 169 до 170.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, добро, нема проблема, то је било што се тиче, моје питање за сведока Нојић Ђуру, да ли знате колико је отприлике тежак био, сви смо питали за висину тог Рамадана или како се зове већ, Горанца који је радио, а колико је тежак био отприлике?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Отприлике, да ли је био пунији, да ли је био слабији?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нижи био, овако као Папић.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи, као Папић? Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није као Папић, него је показао, па сада објасните.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Баш је рекао као Папић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Показао је, ширио је руке, што значи да је крупнији од Папића.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Можемо да преслушамо.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ја сада њега видим, он је био још јачи, сада га видим слабијег.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Он је рекао као Папић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је показао рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га знате, да ли је био пунији Папић раније, из тог времена, какав је био? У то време да ли је био овако сувоњав, да кажем?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, није баш тако, мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је пунији?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Преформулисаћу питање, да ли је у то време био дебљине, ајде да кажем тако, најбољи израз, као Рамиз Папић, у то време? Да ли слушате Ви питање, значи, у то време, да ли је тај Рамадан био сличне тежине као Рамиз Папић?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Мало шири је био.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мало шири? Добро.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Отприлике, јер сви смо носили панцире, некада већи панцир је, некада је мањи, не може. Сви смо панцире носили, некада. Рецимо, ја не могу његов да обучем, а он може мој, а он када обуче мој, пропадне цео, значи и у бројевима. Не могу да се оријентишем, али изгледа да је Шабан имао мало, мало је јачи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо судија, може ли када он заврши после да нешто предложим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да предложите, сада седите да завршимо са питањима. Изволите, оптужени Репановић.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих питање за господина Нојића. Чуо сам у почетку излагања његовог да је рекао, овај, да ме је видео са «Кецом», а нисам, није био сигуран нешто у том смислу, па бих га ја питао, а чуо сам да је споменуо неку боју. Да ли се сећа, макар боје

возила када си ме видео тамо на терену када сам вас обишао? Мислим да је споменуо црвену боју, нисам сигуран, али, да ли си споменуо?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Јесте, мени се чини «Кецом».

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Или ниси сигуран?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Нисам сигуран, нисам сигуран, јер знам да смо имали «Комодору» ону црвену, због тога ја сада не могу да се сетим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нећу сада сугестивно да испада, у реду. И још једно питање, ти као припадник резервног састава, да ли си икада чуо од мене да сам издао неку наредбу противзакониту?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: У смислу да се врши убијање цивила, исељавање, паљење или слично?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Никада.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема питања. Господине Јовановићу, морамо да Вас суочимо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се суочење између оптуженог Јовановић Ненада и сведока Нојић Ђуре, те постављени један према другом, изјављују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви кажете да сте били, да нисте били у Сувој Реци, изволите, окрените се, погледајте се, испричајте.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ви сте, мислим, изјавили код истражног судије и данас Вам је исто предочавала госпођа председавајућа и сада бих ја желео с тобом, значи овако, ја тога дана нисам био 25. када сте кренули уопште у станици. Мени је дете било болесно, ја сам у то време био у болници у Призрену, тога јутра, значи, отишао сам неко време онда за Приштину. Тога дана ја уопште нисам био. Е сада, да ли је то тачно да сам ја тога дана био или нисам био, да ли можете сада после ових убеђења, да ли је то тачно?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да, да, па то је та пермутација што је била у вези Јовановић Ненада. Значи ја сам рекао да је Јовановић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте, погледајте се.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Био припадник овај Нешко, а он је долазио после, да је носио храну, јер ми смо били тада на положају.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да ли се сећате када сам ја био, да сам вас ја када сам дошао на положају, објаснио где, ко, шта како, да ли је то истина?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Ми смо држали мост да се сачува.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ко вам је то објаснио, ко вам је то показао тамо, на лице места, да ли се сећате када сам ја дошао и када сам вам ја то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште да коментаришете.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте Ви рекли да, када су били у питању положаји ко вам је одредио те положаје, Ви кажете, нама је доделио Радојко Репановић и Јовановић Ненад. Сада, шта кажете? Да ли Вам је одредио Јовановић Ненад те положаје? Да ли остајете код овог исказа или не?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада када Вам је испричао?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Сада ми је јасно да, био само у команди био, тог јутра, долазио, ушао и отишли смо на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Не могу тачно да се сетим, ја се извињавам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је Недељковић Звонко био са њим на положају, да ли можете да му предочите да је Недељковић Звонко рекао да је командир Репановић дао распоред њима? Да ли може то да га подсети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, ево исправио се, сада се сетио.

Након извршеног суочења, констатује се да је сведок Нојић Ђура у том делу променио исказ, тако што оставља могућност да оптужени Јовановић Ненад није био присутан тог јутра када су кренули на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Можете да седнете. Да ли имате још нешто да изјавите, господине Нојићу?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што Вас можда ми нисмо питали, а Ви сматрате да је то битно, немате ништа? Добро, Ви долазите из Смедерева?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови путне можемо да Вам надокнадимо. Да ли тражите трошкове?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове?

СВЕДОК ЂУРО НОЈИЋ: Па, ако следују.

Сведок тражи трошкове.

Исплатити сведоку 800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Нојићу, можете ићи, можете ићи. Добро, овим смо завршили. Добро, ви сте добили термине за јун месец.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес одлаже се за:

04, 05, 06, 07. и 08. јун 2007. године са почетком у 09,30 часова, у згради тзв. «Специјалног суда» у Устаничкој улици

за 04. јун позвати сведока:

- Новковић Ивицу,

за 05. јун сведоке:

-Трајковић Трајка,

-Јовановић Саву,

-Нојић Јована,

за 06. јун:

-Казих Крунислава,

-Крстић Мирослава,

**-Трбољевац Станка,
за 07. јун:
-Анђелковић Векослава,
-Анђелковић Станислава,
-Радић Станимира,
за 08. јун:
-Бунгу Сејди,
-Беким Гаши и
-Кајкуш Мирвена.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих вам напоменула да су:

Термини за јул месец 02, 03, 04. и 05. јули 2007. године са почетком у 9,30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А накнадно ћете добити који сведоци ће бити одређени. Хвала вам, изволите, бићете обавештени. Имате примедбу, изволите? Изволите, господине Чукарићу.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Изнео бих ову примедбу овог сведока претходног, Нојић Ђуру, ја лично стварно не познајем и не сећам се, на Ваша питања, он је одговорио да је имао као у виду неког конфликта само. У току излагања, у току његовог исказа и то, ја никакав конфликт нисам имао са њиме, него сам само скренуо пажњу као колега који сам ту пролазио, ићи ћу у станицу да примим смену и видео да деца ромске националности краду по продавницама, не знајући да је то друштвена продавница или приватна продавница, а као полицајац нормално сам реаговао и рекао колегама, зашто то не спречите, зашто то не реагујете, јер сматрам да је то кривично дело, где смо после по примопредаји смене, ја сам лепо обилазио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, имали сте право и да поставите питања, ако Вам нешто није било јасно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То није био никакав конфликт, хоћу да кажем да је то нормално реакција полицајца који хоће да спречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА